



**KØRESKOLER:**  
Brodne kar og  
snyderi

**JUSTITSMINISTEREN:**  
Politiet skal i øjenhøjde

**NYT FRA POLITIFORBUNDET**

**Tilbageblik:**  
Tænk hvis  
politikkerne  
havde lyttet!

**Forskellen på**  
at anmelde og  
ikke at anmelde  
arbejdsskade

05/2018

**DANSK POLITI**



**GRATIS  
AT KOMME MED  
FALSKE  
ANMELDELSER  
MOD POLITIFOLK**

# Urimelig retsstilling for politifolk



CLAUS OXFELDT  
FORBUNDSFORMAND

**P**olitiet har et magtmonopol. Politiet har en handlepligt. Det betyder, at politifolk flere gange dagligt står i situationer, hvor de enten skal sigte, påtale, irrettesætte, udskrive bøder, frihedsberøve eller anvende magt. Der er mange konfrontationer med borgerne, som kan opfattes forskelligt, og som kan virke stødende. Derfor skal det selvfølgelig også være muligt at klage over politiet.

Sådan skal det være. Politiet skal være transparente, og politiet skal overholde regler for god etik og myndighedsudøvelse.

Et velfungerende politi skal kigges efter i sømmene.

Det kan være belastende og tidskrævende. Men det er nødvendigt i et retssamfund.

Borgerne skal have tillid til deres politi.

Politifolk har selv ingen interesse i at have kolleger, som undergraver tilliden og troværdigheden. For det belaster hele politistyrken.

Heldigvis er tilliden til politiet i Danmark kolossal stor – og det er helt fortjent. Der er en høj etik, høj faglighed, stor professionalisme og en menneskelig tilgang til opgaveløsningen. Bliver politifolk spurgt, hvorfor de valgte politiarbejdet, svarer et massivt flertal, at det skyldtes ønsket om at hjælpe og gøre en forskel.

Der er virkelig noget at være stolt af.

Alle statistikker, alle årsrapporter fra Den Uafhængige Politiklagemyndighed, alt, hvad der tegner et større billede af politiets arbejde, viser høj faglighed, dygtighed og troværdighed, samt evnerne til at løse konflikter uden at overreagere.

Det kan virke næsten overmenneskeligt, når man tænker på det psykiske pres, der også hviler på politifolk og de voldsomme oplevelser, som følger med jobbet.

I den forbindelse synes jeg, at arbejdsgiverne på nogle væsentlige områder glemmer at passe på deres ansatte. Det så vi blandt andet et eksempel på, da Politiforbundet i oktober valgte at anke en sag til Højesteret, hvor en poli-

”

## Der kan ligefrem spekuleres i at anmelde politifolk, fordi det kan udsætte ens egen sag.

titjenestemand, efter mange års ansættelse, blev erklæret uegnet til fortsat tjeneste, fordi han ikke kunne bære skudsikker vest under bevogtning. Der var adskillige stillinger i politiet, som han kunne have varetaget, men den ansvarlige arbejdsgiver valgte i stedet at afskedige kollegaen. Det er så elendigt et signal at sende ud på en arbejdsplads, hvor folk kaster krop og sjæl ind i opgaveløsningen, og befolkningen har en berettiget forventning om, at politifolk går frem, når borgerne flygter den anden vej.

Det er ganske utilstedeligt og skammeligt.

Et andet område, hvor arbejdsgiverne svigter deres ansvar, kan man læse om i denne udgave af DANSK POLITI.

Det handler om, at politifolk kan blive udsat for falske anmeldelser af straffelovsovertrædelser, eksempelvis for vold, uden at anmelderen på nogen måde stilles til ansvar efterfølgende.

Der kan ligefrem spekuleres i at anmelde politifolk, fordi det kan udsætte ens egen sag.

De politifolk, som anmeldes eksempelvis for brug af vold, sendes til

afhøring hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed i Aarhus. De skal have bisidder og advokat med, og en anklage om overtrædelse af straffeloven er meget alvorlig – det er hele karrieren, der er på spil. Efterfølgende vurderer statsadvokaten, om der skal rejses tiltale. Det er et system, som koster mange ressourcer og polititimer. Politiforbundet kender ikke det præcise omfang. Men vi ved eksempelvis, at DUP'en behandlede 412 anmeldelser om overtrædelse af straffeloven i 2017. Kun 12 af disse medførte en tiltale mod politifolk fra statsadvokaten. 159 blev afvist på stedet. Resten blev afgjort, uden at statsadvokaten efterfølgende foretog sig yderligere. Det er 400 sager, som blev afsluttet, og hvoraf en ukendt del var beviseligt falske anmeldelser.

Men uden at det har haft nogen konsekvenser for anmelderen.

Der går som oftest et år fra det tidspunkt, hvor en polititjenestemand anmeldes for brud på straffeloven, og indtil sagen er afgjort. Det er et år, hvor usikkerheden fylder meget, og hvor mistanken hviler tungt over arbejdsdagen og privatlivet.

Derfor er det helt urimeligt, at det reelt er gratis, ja nærmest kun en fordel, at komme med falske anmeldelser mod politifolk.

Selv i sager, hvor videooptagelser klart viser, at der er tale om en falsk og grundløs anmeldelse, så forfølges sagen ikke videre mod anmelderen. Det har ingen konsekvenser. Selv når det fremgår, at anmeldelsen først er indgivet en måned senere og ikke umiddelbart efter hændelsen. Typisk først efter, at anmelderen har modtaget sigtelsen for eksempelvis narkotikahandel.

Det har i en del sager karakter af hævntogt og chikane mod politifolkene. Måske ligefrem fra kendte kriminelle, som ved, hvordan de skal forhale egen sag og genere en politiansat.

Men i disse sager bliver der IKKE efterfølgende rejst tiltale for falsk anmeldelse.

Anklagemyndigheden begrundet det generelt med, at det er svært at rejse disse sager.

Hverken anklagemyndighed eller politidirektørerne sørger for at skabe opmærksomhed omkring et område, hvor deres ansatte føler sig krænkede. Hvor politifolks retsstilling er ringere end andre borgeres.

For mig at se er det dybt skuffende. Skuffende, fordi det skader hele tilliden internt i politiet, herunder tilliden mellem ansatte og ledelse.

Skuffende, fordi politifolk i hele landet føler sig dybt krænkede og frustrerede over et system, hvor det ligefrem kan betale sig at chikanere politifolk.

Politikere og andre burde gøres opmærksomme på, at der er et stort problem her.

Men intet er sket.

Til trods for at vi i Politiforbundet og i politiforeningerne gentagne gange har gjort opmærksom på problematikken.

At vi som udgangspunkt opfordrer politifolk til at indgive en modanmeldelse i afgjorte sager, hvis der er tale om en åbenlys falsk anmeldelse.

Jeg håber fremover, at det bliver god ledelse og hensyn til de ansatte fremfor berøringsangst, som vil sætte dagsordenen i de her sager. Vi savner handlekraft på personalets vegne. ■

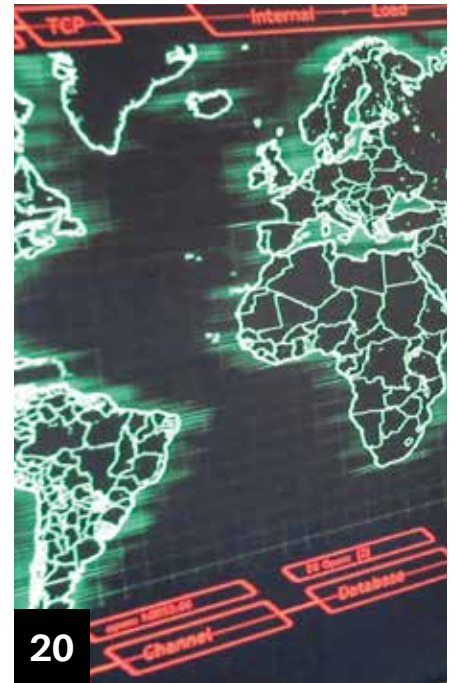


”Vi er til afhøring hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed så ofte, at man begynder at blive bange for, at de tænker, at der må være noget galt. Når nu ham her kommer igen-igen, og er anklaget for vold eller andet. Men det hører bare med til at være udfarende.

Så bliver man anmeldt, også når det er helt hen i vejret.”

*Politiassistent fra Nordjylland*

6



20



14



13



22

”

I København ligger dumpeprocenten på den praktiske køreprøve ret konstant på 46-48 procent. Hvordan kan man som kørelærer være fagligt tilfreds med det? Hvilket andet erhverv ville være det bekendt?

Elo Jacobsen,  
køreinstruktør og prøvesagkyndig,  
Københavns Politi

## Indhold

- 6 Gratis at komme med falske anmeldelser mod politifolk
- 11 Krænkende, frustrerende og mangel på ledelse
- 13 Kort Nyt
- 14 - Borgerne skal møde politiet ved andet end udrykning
- 17 - Politiet har igen overskud til nærvær og forebyggelse
- 20 NKC og NC3 under samme tag
- 22 Frustrerede prøvesagkyndige: For meget snyd og urent trav
- 26 Kørelærerunion: Brug for en kvalitetssikring
- 28 Digitalisering sat på pause
- 30 Kort Nyt Bøger
- 32 Politihistorie: Justitsministeren der blev svindler
- 54 Debat
- 60 Værd at vide

# Gratis at komme med **falske** **anmeldelser** mod politifolk

Der bliver så vidt vides ikke rejst tiltaler mod personer, som er kommet med beviseligt falske anmeldelser mod politifolk for eksempelvis vold. **Systemet kan misbruges af kriminelle til at chikanere politifolk**, for det er en gratis omgang. Og det bliver misbrugt, lyder det fra såvel Politiforbundets ekspert som fra tillidsfolk. Politifolkene selv føler sig krænkede.

**Torben Koch, som er landets mest erfarne advokat** i forhold til disciplinærsager mod politifolk, er stærkt forundret over anklagemyndighedens og politidirektørernes manglende vilje til at løfte problemstillingen og rejse tiltaler.

**- Jeg har set omkring 25 sager i de seneste tre år, hvor jeg som statsadvokat ville have rejst tiltale, siger han.**

# D

et er gratis at anmelde politifolk falsk for straf-felovsovertrædelser som eksempelvis vold. Kriminelle kan faktisk spekulere i at komme med falske anmeldelser.

Sådan lyder konklusionen fra såvel Politiforbundets ekspert på området som fra adskillige politifolk.

De oplever, at arbejdsgiver og anklagemyndighed forholder sig passive, selv når anmeldelser beviseligt er falske.

Kriminelle, som bevidst fremsætter falske anklager mod politifolk, kan eksempelvis udskyde deres egen sag – uden at det får konsekvenser – uanset hvor beviseligt løgnagtig anklagen er, konstaterer de.

- For den politiansatte betyder det afhøring hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed og et års mistænkeliggørelse, hvor vedkommende har en mulig straffesag hængene over hovedet. Det slider ret voldsomt på psyken, og derfor oplever politifolk det også som krænkende, når selv de mest horrible anmeldelser, måske ligefrem organiseret chikane af kendte kriminelle, ikke får konsekvenser for anmelderen. Tilsyneladende er der kun fordele forbundet med at chikanere politifolkene. Det kan ligefrem bruges som et hævn tog mod enkelte politifolk, fortæller Politiforbundets ekspert på området, forbundssekretær Jan Hempel.

## Mange sager – ingen tiltaler

Jan Hempel har beskæftiget sig med disciplinærsager i godt ti år, senest i Politiforbundet, og inden da i Københavns Politiforening.

Ifølge ham har frustrationerne over de falske anklager aldrig fyldt mere eller skabt større utilfredshed.

- Det handler om, at anklagemyndigheden og politidirektørerne ikke rejser sager for falsk anmeldelse og sender dermed ikke et klart signal om, at det skal have en konsekvens for eksempelvis et bandemedlem at anklage politifolk for at have banket ham, taget kvælertag og sparket ham, når en videooptagelse viser, at der ikke en gang har været kontakt, og at tre uafhængige vidner kan fastslå, at det ikke passer. Sådan en anmeldelse belaster politiet i tabt arbejdstid, de offentlige kasser i form af advokatbeskikkelse, i form af sagsbehandling og rejsetid med meget mere. Men det er en gratis omgang for anmelderen, siger Jan Hempel og tilføjer:

- Vi hører om masser af sager, men der er mig bekendt ikke rejst tiltaler for falsk anmeldelse i nogen af dem.

## Mørketal

Det er Den Uafhængige Politiklagemyndighed, DUP'en, som behandler anmeldelser af politifolk for strafbare forhold. I 2017 modtog DUP'en 426 anmeldelser i straffesager mod politifolk og afgjorde i alt 412 straffesager. Når DUP'en modtager en anmeldelse mod politifolk, kan den vælge enten at afvise anmeldelsen med det samme eller at efterforske den.

Antallet af sager, som bliver afvist på stedet, er ukendt.

De 412 straffesager er derimod sager, som DUP'en i 159 tilfælde har afvist som grundløse, og resten har man efterforsket og herefter sendt videre til statsadvokaten.

Straffesagerne skal ikke forveksles med de såkaldte adfærdsklager, som handler om kritik af politifolks opførsel. I alt behandlede DUP'en 1.539 sager i 2017, heraf var mere end hver fjerde altså straffesager.

Af de 412 afgjorte straffesager resulterede kun 12 i, at statsadvokaten efterfølgende valgte at rejse tiltale.

- Vi ved bare ikke, hvor mange af de 400 anmeldelser, som dækker over en beviseligt falsk anmeldelse. Når DUP'en afgør en sag, sender de den videre til statsadvokaten, og vi ved ikke, hvad de skriver i samme forbindelse. Vi kan blot se, at statsadvokaten ikke går videre med sagen, forklarer Jan Hempel.

Han henviser dog til, at der også er en række sager, som bliver øjeblikkeligt afvist som grundløse og ikke behandlet af politiklagemyndigheden.

- I den mængde er der et ukendt antal falske anmeldelser, afgivet i ond hensigt, som ikke kommer videre, eller bliver til en sag mod anmelderen. Vi kender bare ikke antallets størrelse, for vi ved ikke, hvad DUP'en skriver, når den sender sin indstilling til Statsadvokaturen, siger forbundssekretæren.

## Hvor er politidirektørerne?

Advokat Torben Koch, som i mange år har ført adskillige sager for politifolk, og som ofte er med til afhøringer i sager hos den Den Uafhængige Politiklagemyndighed, genkender billedet af en arbejdsgiver, der træder meget varsomt, og en anklagemyndighed som afviser alt.

- Jeg har set omkring 25-30 sager de seneste tre år, hvor jeg som statsadvokat ville have rejst tiltale. Det er sager, hvor det er klokkeklart, at der er tale om en grov, falsk anmeldelse for et strafbart forhold, og hvor vidner og andet klart kan bevise, at der ikke er hold i anklagen. De her sager slider mentalt på politifolkene, som skal gennem afhøring og mistænkeliggørelse i ofte et år. Men det slider også på dem at se, hvordan det er helt omkostningsfrit for anklageren, siger Torben Koch.

- Jeg er stærkt forundret over de 12 politidirektører i kredsene. De burde vise deres ansatte politifolk, at de tør tage de her sager og gøre noget ved dem, tilføjer Torben Koch.



### Dårlig arbejdsgiveradfærd

Ifølge advokaten og forbundssekretær Jan Hempel ligger problemet hos anklagemyndigheden og den øverste ledelse af politikredsene.

Jan Hempel pointerer, at det hverken er en kritik af Den Uafhængige Politiklagemyndighed eller den generelle mulighed for at klage over politiet.

- Det er vigtigt, at borgerne kan klage over politiet. Det er også vigtigt, at de situationer, hvor der er en forskellig opfattelse af det skete, bliver undersøgt og afklaret, eller at politifolk kan anmeldes for magtmisbrug. Politiet har magtmonopol, og det må ikke kunne misbruges, fortæller Jan Hempel.

- Det samme gælder politiklagemyndigheden; den skal undersøge klager og anmeldelser og gøre det så godt, som den har ressourcer til. Problemet opstår, når en anmeldelse er bevidst falsk og grov, og det så ikke efterfølgende har en konsekvens. Det krænker simpelthen retsfølelsen, og det opleves som krænkende, at arbejdsgiveren ikke gør noget ved det, siger han.

Forbundssekretæren kalder det for dårlig arbejdsgiveradfærd.

- Når jeg er ude og fortælle politifolk om disciplinærsager, så bliver jeg overvældet over den reaktion, jeg møder. Politifolkene siger selv, at de oplever en arbejdsgiver, som slet ikke tager falske angreb på deres troværdighed alvorligt. Det skaber meget mistillid i forhold til den øverste ledelse. Det er vel dårlig arbejdsgiveradfærd. Det er arbejdsgiveren, som skal skabe opmærksomhed og sende signaler om, at man vil passe på sine ansatte og deres arbejdsmiljø. Og det er vel også herfra, at man skal skabe opmærksomhed omkring noget uhensigtsmæssigt, som koster ressourcer og slider urimeligt på de ansatte, siger han.

### Det er træls

Poul Buus, der foreningsformand i Nordjylland, og Heino Kegel, der er foreningsformand i Østjylland, nikker begge genkendende til frustrationerne.

- Det er problematisk, fordi der ligefrem kan spekuleres i at indgive falske anmeldelser mod politifolk. Jeg har faktisk indtrykket af, at der også er enkelte advokater, som spekulerer i det. Jeg savner virkelig, at arbejdsgiveren kommer mere på banen og viser større forståelse for problemet. Det er et simpelt spørgsmål om god personalepleje at vise sine medarbejdere, at man står bag dem. Her fra foreningen gør vi alt for, at åbenlyse, falske anmeldelser bliver modanmeldt til anklagemyndigheden, men der sker bare yderst sjældent, siger Heino Kegel.

I Nordjylland uddyber kollegaen:

- Jeg savner et mod fra anklagemyndigheden til at rejse sager. Der er tilfælde, hvor falske anklager bliver brugt

strategisk og ondsindet mod politifolk. Jeg har selv prøvet det, og det berører én dybt, at man skal mistænkeliggøres for vold og afstumpet adfærd, og at hele maskineriet sættes i sving, selvom anmeldelsen er helt absurd. Og så sker der efterfølgende ikke noget. Det har ingen konsekvens. Det påvirker politifolk dybt. Det er, på godt jysk, enormt træls, siger Poul Buus.

Han er ikke i tvivl om, at det påvirker nogle politifolk så dybt, at de vælger at søge væk fra udadventt tjeneste.

### Frygt for sammenspisthed

En forklaring, på at anklagemyndighed og øverste ledelse er forsigtig med at løfte sager med falske anmeldelser mod politifolk, kan være frygten for at blive anklaget for sammenspisthed. De sidder trods alt op ad hinanden til dagligt og arbejder tæt sammen.

- Det er rent gætværk, men der kan være en naturlig berøringsangst, fordi vi ved, at der er et enormt fokus på politiets ageren. Det kan måske i forvejen være svære sager at løfte, og måske sager som kan afvises juridisk, netop fordi de er svære at vinde. Og så vælger man den forsigtige model, men det er ikke til politifolkenes fordel. De har altså en ringere retsstilling end den almindelige borger, siger forbundssekretær Jan Hempel.

Han fortsætter:

- Hvis det vitterligt er tilfældet, så er det lige før, man kunne ønske sig en uafhængig instans til at løfte den slags sager. Bare for at aflive enhver tvivl om ringere behandling og retsstilling, siger forbundssekretæren.

### Tillid til anklagemyndigheden

DANSK POLITI har foreholdt politidirektør i Østjylland opfattelsen blandt flere politifolk, også fra hendes egen kreds, af at ledelsen ikke gør nok for at sætte fokus på området med falske anmeldelser.

Det er vigtigt at påpege, at Helle Kyndesen udtaler sig på egne vegne som politidirektør i Østjylland og ikke på vegne af politidirektørerne i de øvrige 11 kredse.

- Jeg mener ikke, at der er berøringsangst. Jeg har tillid til, at anklagemyndigheden vurderer beviserne i sagerne ud fra et sagligt grundlag og baseret på objektivitetsprincippet. Hvis der ikke er rejst sager, så er det fordi anklagemyndighedens vurdering har været, at der ikke er grundlag for at rejse en sag, som kan holde, fortæller hun.

Helle Kyndesen har været politidirektør i Østjylland siden 2015, og havde inden da erfaring fra en lignende stilling i Sydøstjylland.

- Jeg kan ikke generelt udtale mig om årsagen til, at der tilsyneladende ikke er rejst tiltale i sager om falsk anmeldelse i Østjylland. Det beror på den konkrete sag, efterforskningen, bevisets stilling og anklagemyndighedens vurdering, siger hun.





Politifolk kommer i mange konfrontationer med borgerne. Ofte er der tale om forskellig opfattelse af situationen og politiets ageren. I nogle sager oplever politifolk dog, at der bevidst bliver indgivet falske anmeldelser om eksempelvis vold. Behandlingen af anmeldelserne kan ofte tage op til et år og betyder blandt andet at de politiansatte skal til afhøring hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed. Til gengæld bliver anmelderne af bevidst falske anklager så vidt vides aldrig tiltalt efterfølgende. Det opleves som krænkende og frustrerende af politifolkene.

Modelfoto: Chili Foto

Det er vigtigt for politidirektøren at påpege, at hun og ledelsen bakker politifolkene op under processen, hvor deres sag behandles i Den Uafhængige Politiklagemyndighed, i respekt for de rammer, der er for sagerne, og den opgave politiklagemyndigheden har.

- Vi skal selvfølgelig støtte vores medarbejdere, og det overvejer vi løbende, om vi gør godt nok. Vi ved godt, at sådan en sag kan være langvarig. Vi i ledelsen står til rådighed, også når det gælder sparring i forhold til vurderingen af, om der skal indgives en eventuel modanmeldelse. Det samme gør politiforeningen og – forventer jeg – politifolkenes advokat. Vores vinkel som ledelse er at støtte medarbejderne og sørge for en løbende dialog omkring klagesager og sager i politiklagemyndigheden, siger hun.

### Sidder i baghovedet på os

Dansk Politi har talt med flere forskellige politifolk, som er blevet anmeldt for strafbare forhold som vold, og har været til afhøring i Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

De oplever det alle som krænkende, at selv helt åbenlyst falske klager skal sende dem gennem flere måneders usikkerhed, uden bagefter at mærke en form for oprejsning eller opbakning hos arbejdsgiveren.

- Det er min troværdighed som hver gang står på spil. Jeg er i operativ efterforskning, og det betyder, at

jeg eksempelvis har med kriminelle at gøre, som sælger stoffer i Jomfru Ane Gade. Jeg har haft flere sager i politiklagemyndigheden, og det er faktisk sådan, at jeg hver gang, jeg er på arbejde, har siddende i baghovedet, at det her nok resulterer i en anmeldelse. Ikke nu, men om en måned eller to, når den kriminelle får sigtelsen, og så kører møllen igen. Jeg synes, det forsurer arbejdsmiljøet voldsomt, når det så samtidig ikke får nogen konsekvens for anmelderen, fortæller "D" fra Operativ efterforskning i Nordjylland.

- Vi kommer i DUP'en så ofte, at man begynder at blive bange for, at de tænker, at der må være noget galt. Når nu ham her kommer igen-igen, og er anklaget for vold eller andet. Men det hører bare med til at være udfarende. Så bliver man anmeldt, også når det er helt hen i vejret. For selvfølgelig skal der klages over os, hvis der er tvivl, eller hvis der er uenighed. Men nogle anmeldelser for vold kommer altså ud af det blå og uden, at vi næsten har været i kontakt med anmelderen, som ofte kan være en kendt kriminel. Og han gør det, fordi det er åbenlyst let at chikanere os på den måde, siger "T", som arbejder i samme afdeling.

De to politifolk ønsker at være anonyme af hensyn til deres arbejdsområde, men DANSK POLITI kender deres identitet. ■



# DET SIGER LOVEN:

## STRAFFELOVENS § 164.

### Stk. 1.

Den, der afgiver urigtige oplysninger til offentlig myndighed med forsæt til, at en uskyldig derved bliver sigtet, dømt eller undergivet strafferetlig retsfølge for et strafbart forhold, straffes med fængsel indtil 6 år.

### Stk. 2.

På samme måde straffes den, der tilintetgør, forvansker eller bortskaffer bevis eller tilvejebringer falsk bevis med forsæt til, at nogen derved sigtes eller dømmes for et strafbart forhold.

### Stk. 3.

Den, der foretager en handling som nævnt i stk. 1 og 2 med forsæt til, at han selv eller en anden med dennes samtykke derved bliver sigtet, dømt eller undergivet strafferetlig retsfølge for et strafbart forhold, som han ikke har begået, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år.

### Stk. 4.

Efter den forurettedes begæring kan det i dommen bestemmes, at domsslutningen og så meget af domsgrundene, som retten skønner fornødent, ved offentlig foranstaltning skal kundgøres i en eller flere offentlige tidender.

### Bemærkninger.

Det er i straffelovens § 164, stk. 1, fastsat, at den, der afgiver urigtige oplysninger til en offentlig myndighed med forsæt til, at en uskyldig derved bliver sigtet, dømt eller undergivet strafferetlig retsfølge for et strafbart forhold, kan straffes med fængsel indtil 6 år. Bestemmelsen indebærer f.eks., at hvis en person afgiver bevidst urigtige oplysninger til politiet med henblik på, at en anden bliver straffet.

Politiet kan efter anmeldelse eller af egen drift iværksætte en efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået, jf. retsplejelovens § 742, stk. 2.

Det beror således på en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, om der er grundlag for at indlede eller fortsætte en efterforskning.

Det bemærkes i tilknytning hertil, at der for politiet og anklagemyndigheden, i medfør af retsplejelovens § 96, stk. 2, gælder et objektivitetsprincip, hvorefter det både skal sikres, at strafskyldige drages til ansvar, og at forfølgning af uskyldige ikke finder sted.

Det er i retsplejelovens § 721 fastsat, at påtale i en sag helt eller delvist kan opgives, hvis sigtelsen har vist sig at være grundløs, hvis videre forfølgning ikke kan forventes at føre til, at sigtede findes skyldig, eller hvis sagens gennemførelse vil medføre vanskeligheder, omkostninger eller behandlingstider, som ikke står i rimeligt forhold til sagens betydning og den straf, som i givet fald kan forventes idømt.

Det er endvidere i retsplejelovens § 722 fastsat, at tiltale i en sag helt eller delvist kan frafalde, bl.a. hvis den begåede kriminalitet er af ringe strafværdighed og ikke kan medføre højere straf end bøde, eller hvis der i den enkelte sag konkret er formildende omstændigheder eller andre omstændigheder, der gør, at det ikke skønnes nødvendigt at føre sagen til domfældelse. Et tiltalefrafald er en strafferetlig afgørelse, der indebærer, at den pågældende anses for skyldig i det forhold, der er rejst sigtelse for.

Om påtale kan opgives eller tiltale frafalde i den enkelte sag, beror på en konkret vurdering af sagens omstændigheder. Træffer en politidirektør afgørelse om at opgive påtale eller frafalde tiltale i en straffesag, underrettes den sigtede og forurettede om afgørelsen. Herudover underrettes andre, der antages at have en rimelig interesse i afgørelsen. Dette følger af retsplejelovens § 724, stk. 1.

Afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald kan påklages til den overordnede anklagemyndighed (statsadvokaten) inden 4 uger, jf. retsplejelovens § 101, stk. 1, 1. pkt., jf. § 102, stk. 1.

Fristen på 4 uger til at påklage afgørelsen om påtaleopgivelse eller tiltalefrafald er fastsat med henblik på at sikre, at klageren får et rimeligt tidsrum til at overveje, om afgørelsen bør påklages og til eventuelt at søge sagkyndig bistand.

# Krænkende, **frustrerende** og mangel på ledelse

DANSK POLITI har talt med flere politifolk fra forskellige politikredse om **oplevelsen af at blive falsk anmeldt for et strafbart forhold** til Den Uafhængige Politiklagemyndighed.

De hæfter sig alle ved, at det opleves som krænkende, at der hverken er efterspil i forhold til anmelderen eller kommer signaler fra ledelsen om, at man tager det alvorligt.

**To af dem er Torben og Jens** fra operativ efterforskning i Nordjylland.

**T**orben er 39 år, politiassistent og arbejder i operativ efterforskning. Han har været til afhøring hos Den Uafhængige Politiklagemyndighed i flere sager. Det samme har den jævnaldrende kollega, Jens, fra samme afdeling. De har begge fået lov at være anonyme, da de har verserende sager hos politiklagemyndigheden.

- Det følger med arbejdet. Og jeg har det fint med sager, hvor der kan være en forskellig opfattelse mellem sigtede og os omkring forløbet. Men jeg har også oplevet to konkrete sager, hvor det har været decideret løgn, fortæller Torben.

- De sager gør faktisk ondt, dels fordi det er et groft angreb på vores troværdighed, dels fordi det fylder én med usikkerhed. Det sidder i baghovedet og er ubehageligt, fordi man er under mistanke, og sagen kører så længe, fortsætter han.

Kollegaen Jens er enig:

- De sager går under huden. Det er grænseoverskridende, siger han.

Jens henviser blandt andet til en sag, hvor han og en kollega beslaglagde narkotika hos en kendt kriminel. Det skete uden at frihedsberøve eller fysisk kontakt med personen.

Alligevel kom der en måned senere en anmeldelse for brug af vold og tvang. Til trods for, at en dørmænd og andre vidner kunne bekræfte, at de to politifolk kun havde talt roligt med den sigtede og beslaglagt narkotikaen. Der var ingen anholdelse.

## Ubehageligt at være mistænkt

Anmeldelsen for vold kom efter, at bødeforlægget var blevet sendt ud.

- For mig betød det helt konkret afhøring hos politiklagemyndigheden, hvor man virkelig føler sig som mistænkt, og hvor man klart har følelsen af, at de tænker: "Nu sidder han her igen. Så der må sikkert være noget om snakken". Det er faktisk en rigtig ubehagelig oplevelse. Det er mig,





der sætter forbrydere i fængsel, men jeg føler mig som en forbryder, når jeg sidder dér. Familien spørger og er bekymrede, for det er jo mit arbejde, som er i fare. Vi skal behandle borgernes voldssager med en tidsfrist på 30 dage, men vores egne sager tager et år, fortæller Jens.

Torben supplerer:

- Det er dybt frustrerende, når der er tale om løgn og misbrug af muligheden for at anmelde os, og vi har følelsen af, at det kan bruges strategisk mod os. Det er krænkende, og det er noget, vi taler meget om kollegaerne imellem, siger han.

### Berøringsangst

DANSK POLITI har været i kontakt med flere andre politifolk. De bekræfter samstemmende, at de har samme oplevelse af at føle sig krænkede, og at anmeldelser kan misbruges til kriminelles fordel.

Ligeså, at de – i lighed med Torben og Jens – føler, at anklagemyndigheden eller politidirektørerne har berøringsangst og ikke tager området alvorligt.

- Jeg har haft indgivet modanmeldelse, men efterforskningen stopper bare, fordi der er gået så meget tid, og fordi sagen åbenbart er svær at føre. Det er virkelig noget, der går mig og mine kolleger på. For vi skal være "the good guys", men systemet er kun en fordel for "the bad guys". Vi savner så meget et signal for vores øverste ledelse om, at man tager det her alvorligt, siger Torben. ■

### Den Uafhængige Politiklagemyndighed:

Politiklagemyndigheden er uafhængig af både politi og anklagemyndighed og har til opgave at efterforske strafbare forhold begået af politipersonale i tjenesten samt sager om personer, der er afgået ved døden eller er kommet alvorligt til skade som følge af politiets indgriben, eller mens den pågældende var i politiets varetægt. Endvidere har politiklagemyndigheden til opgave at behandle og træffe afgørelse i sager, hvor der er klaget over politipersonalets adfærd.

Politimyndighedens afgørelser kan ikke påklages.

### Den Uafhængige Politiklagemyndighed, DUP, modtog i 2017 i alt 1.676 sager.

De fleste er såkaldte færdelssager eller handler om politifolks adfærd.

De resterende sager, svarende til godt 25 procent, er anmeldelser mod politifolk om straffelovsovertrædelser.

Af de 1.676 sager var 426 således straffesager mod polititjenestemænd i 2017.

Antallet af anmeldte straffesager var det laveste, siden DUP'en blev oprettet i 2012.

I 2016 og 2015 var der henholdsvis 464 og 466 anmeldelser for straffelovsovertrædelser mod politifolk.

### DUP'en afsluttede i 2017 behandlingen af i alt 412 straffesager.

159 blev afsluttet øjeblikkeligt som grundløse.

De øvrige sager blev sendt videre til statsadvokaten med en indstilling/afgørelse fra politiklagemyndigheden. Heraf valgte statsadvokaten at rejse tiltale mod polititjenestemænd i 12 af sagerne.

I de resterende sager valgte statsadvokaten ikke at rejse tiltale.

Det er uvist, hvor mange af sagerne, der dækkede over en beviseligt falsk anmeldelse, og hvorvidt det har fremgået af DUP'ens indstilling/afgørelse til statsadvokaten.



## Mange nattevagter øger risiko for svangerskabsforgiftning

**Gravide**, der har mere end tre nattevagter i træk, har 41 procent større risiko for at få forhøjet blodtryk og svangerskabsforgiftning end andre gravide, der arbejder færre nætter efter hinanden. Det fremgår af ny forskning. Forskningen viser, at det også gælder, hvis en gravid blot én gang har mere end tre nattevagter i træk i løbet af graviditetens første 20 uger.

KILDE: VIDENCENTER FOR ARBEJDSMILJØ

## Forbund anker afskedigelses-sag til Højesteret

**Politiforbundet** har på vegne af en afskediget polititjenestemand besluttet at anke hans sag til Højesteret. Det kommer efter, at Østre Landsret i oktober gav Justitsministeriet medhold i beslutningen om at afskedige polititjenestemanden. For to år siden blev han overflyttet fra en administrativ stilling til operativ tjeneste. En stilling, han ikke kunne varetage grundet en tidligere rygskaade. Han blev på den baggrund erklæret utjenstdygtig og indstillet til afskedigelse. Dette er på trods af, at polititjenestemanden havde været 30 år i politiet og godt kunne varetage et fuldtids administrativt arbejde. Forbundsformand Claus Oxfeldt kalder dommen for katastrofal, da det er en principiel afgørelse, der kan betyde, at politifolk kan afskediges ved omstruktureringer i politiet. Derfor ankes dommen nu til Højesteret.



## Midlertidig politiskole er åbnet

**Den midlertidige politiskole i Fredericia** havde første åbningsdag den 15. oktober. Officielt bliver skolen indviet den 5. november, hvor repræsentanter fra Justitsministeriet, Rigspolitiet, Forsvaret og Politiforbundet vil deltage. Den midlertidige politiskole er placeret på Ryes Kaserne, som er Forsvarets område.

# - Borgerne skal møde politiet ved andet end udrykning



Søren Pape Poulsen fortæller, at de mobile stationer fungerer: "Jeg tror på de mobile politistationer. Vi har den første i Midt- og Vestjyllands Politi, som tog en tur ned langs vestkysten her i sommer. Folk elsker det. Folk vil gerne se deres politi. Folk vil gerne tale med deres politi.

**"Nærhed og Tryghed"**. Det er navnet på justitsminister Søren Pape Poulsens nye udspil for politiet. Flere politifolk, tilknyttet lokalt politiarbejde, skal sikre, at borgerne igen møder politiet ved andet end udrykning. Ifølge ministeren er det begyndelsen på, at dansk politi igen bliver et politi, der møder borgerne, hvor de er.

**Gennem flere år** har dansk politi været presset af for få folk og et stigende antal opgaver som følge af store samfundsudfordringer. Opgaver, der har krævet specialiserede folk og omprioriteringer af politiets arbejdsopgaver. DANSK POLITI er blevet inviteret ind til en snak med Søren Pape Poulsen om hans nye udspil om lokalt politiarbejde. En samtale, der starter med en erkendelse af, at politikerne i mange år har underprioriteret politiet, og at det derfor først er nu, der er tid, overskud, og politifolk nok til at genoprette et borgernært politi:

- Vi har igennem mange år haft et politi, der har været presset. Terrorhændelsen skete. Folk, der gik på motorvejene, og grænsekontrollen skete. Virkeligheden har tvunget nogle bestemte prioriteringer igennem, og der er sket meget nyt i politiet. Vi har uddannet for få i for mange år, fortæller han.

Justitsministeren mener, at det, med udvidelsen af politistyrken, igen er tid til, at der bliver afsat tid og politifolk til at lave lokalt og tryghedsskabende politiarbejde. Han vil allerede fra starten af 2019 have politikredsene til at afsætte personale til lokalt forankret politiarbejde. Det vil ifølge ministeren være et tiltrængt møde med borgerne.

- Vi kan nu rigtig meget på terror-området, og vi kan meget på cybercrime-området. Nu er tiden kommet til at sige, at vi, i alt det her, ikke må glemme at være tæt på borgerne. Mens vi specialiserer os, skal vi passe på, at vi ikke kommer for langt væk fra det nære. Derfor skal vi, med de nye betjente på vej, tage stilling til, hvad de skal bruges til. Her mener jeg, at der er brug for, at politiet igen kommer tættere på borgerne, forklarer han.

### Fra færdselsområdet til lokalt politiarbejde

Justitsministerens nye udspil "Nærhed og Tryghed" består af 14 initiativer til, hvordan politiet igen skal ud til borgerne. Der skal være mobile politistationer i alle politikredse. Der skal afsættes 150 ekstra mand til lokalt politiarbejde, så der i alt er 400 mand, og det skal desuden være muligt for borgere at mødes med politifolk til samtaler om indbrudssikring, eller hvordan man passer på sig selv på internettet.

-Borgerne skal se deres politi i andre situationer end

under udrykning. Også de steder, hvor der er lidt længere mellem husene, siger Søren Pape Poulsen.

Der er i flere år blev lukket mange lokal- og nærstationer, og i stedet har politistyrken oplevet en centralisering og specialisering. Politifolk har igennem en årrække efterspurgt, at der har været tid til tryghedsskabende og borgernært politiarbejde. Det kommer nu. Men det kommer i en tid, hvor politistyrken er presset af, at der kommer mange nye politifolk.

- Jeg hører nogle gange fra betjente, at de synes, de er pressede over, at der skal uddannes så mange, og det kan jeg godt forstå. Men det er dog et positivt problem i

forhold til, at vi lige skal op over den her bakke. Jeg synes, det giver rigtig god mening at komme i gang med det nære og tryghedsskabende politiarbejde netop nu, før alle de nye politifolk er færdiguddannede, og fordi det jo ikke er alt, der skal virke fra dag et, forklarer han.

De 14 initiativer bygger som nævnt på, at der uddannes flere politifolk. Men til en start er det nødvendigt at finde politifolkene gennem omprioriteringer. Justitsministeren lægger selv

op til, at der skal bruges 30 politifolk fra færdselsområdet. Han understreger, at det er op til den enkelte politikreds at vurdere, om det er fra færdselsområdet, de ekstra folk skal omplaceres.

- Jeg er helt enig i, at den enkelte politidirektør selv må vurdere, hvor politifolkene skal komme fra. Jeg har det bare sådan, at den enkelte politidirektør skal være klar til at stå på mål for det og give mig en god forklaring på, hvorfor det så lige er dér. Det, man lige skal huske på, er, at det bliver en meget kort periode, fordi efter 2019, går det i plus i forhold til, hvor mange betjente der kommer, fortæller Søren Pape Poulsen.

### Landbetjenten 2.0.

Den konservative justitsminister mener ikke, at politiet skal vende tilbage til tidligere tider med landbetjente, der arbejdede i bestemte byer og på lokalstationer. Han vil i stedet have en gruppe politifolk, der kører rundt og arbejder i et større område fra mobile politistationer.

- Det er ikke er en genindførsel af landbetjenten, det er en opgradering. Det er en landbetjent 2.0 i min verden, og dermed en ny måde at tænke landbetjenten på. Én, der ikke er bundet til en bygning fra 09-15.30, men én der kommer rundt i de forskellige områder. Ifølge justitsministeren vil det være muligt at besøge ét område om

”

**- Borgerne skal også se deres politi i andre situationer end under udrykning. Også de steder, hvor der er lidt længere mellem husene.**

Søren Pape Poulsen,  
justitsminister





formiddagen og ét andet om eftermiddagen, når man benytter sig af mobile politistationer. Pape ønsker en fast gruppe politifolk, der er dedikeret til et større geografisk område. Det vil dels gøre opgaveløsningen fleksibel. Dels sikre, at politifolkene stadig får opbygget et lokalkendskab. Han vil derfor, som nævnt, udvide antallet af lokalt forankrede politifolk med 150 mand. Tallet er ikke statisk, men ifølge ham er det et tal, der på nuværende tidspunkt er realistisk i forhold til politistyrkens størrelse.

### Politisk vilje til nærhed og tryghed

Når man spørger ind til, hvor politiet skal bevæge sig hen, og hvor stor styrken på sigt skal være, så er svaret klart. Som partiformand for Det Konservative Folkeparti vil han gerne have flere politifolk. Hvis det står til Pape, skal der i en ny flerårsaftale besluttes, at politistyrken skal udvides med yderligere 600 politifolk netto. Og i forhold til politiets arbejdsopgaver, så oplever han, at der er politisk vilje til at prioritere det lokale politiarbejde, og det, forventer han, bliver synligt i den næste flerårsaftale for politiet.

- Jeg tror, det her kommer til at blive adresseret mere i en kommende flerårsaftale. Når jeg hører, hvad både Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti siger, så tror jeg ikke, vi politisk er færdige med det tryghedsskabende politiarbejde, forudser justitsministeren. ■

## SØREN PAPE POULSEN

- Født 31. december 1971, 46 år gammel.

### Uddannelse

- Udlært i Grundfos' shippingafdeling i 1992.
- Lærerstudier på Ribe Statsseminarium i 1993-1994.

### Politisk karriere

- Borgmester i Viborg Kommune 2010-2014.
- Formand for Det Konservative Folkeparti siden 2014.
- Valgt ind i Folketinget fra Vestjyllands Storkreds i 2015.
- Justitsminister siden 28. november 2016.

## DE 14 INITIATIVER I UDSPILLET ER:

### Det nære og lokale politi:

1. Styrkelse af det lokale politiarbejde.
2. Flere mobile politistationer.
3. Tryghedsopfølgning.
4. Bestil en betjent.
5. Målrettet tryghedspatroljer.
6. Styrket fokus på responstider.
7. Mere service og betjening i politiuddannelsen.
8. Evaluering af erfaringerne med kredsråd.

### Den gode kontakt:

9. Borgerrådgivere.
10. Bedre hjælp til ofre.
11. Bedre service på 112 og 114.
12. Bedre online service og tilgængelighed.
13. Fokus på korrekt registrering af borgernes henvendelser.
14. Løbende og systematisk opfølgning på klager.



# - Politiet har igen overskud til **nærvær og forebyggelse**



*Trine Bramsen mener, at det er godt, at politistyrken udvides, og at der igen er politisk fokus på, at politifolkene skal mere ud i landet. Hun holder samtidig fast i, at det ikke har været muligt før nu.*

Foto: Folketinget/Steen Brogaard

**Nærvær og lokal forankring er det nye sort**, når politikere skal udlægge sporene for politiets fremtid. Også hos Socialdemokratiet, hvor Trine Bramsen med fem år som retspolitisk ordfører er den mest garvede i ordførergruppen. Hun var med allerede, inden kaos-året 2015 ændrede synet på politiet og politistyrkens størrelse. DANSK POLITI mødte Trine Bramsen for at spørge til politiet og den udvikling, der er sket på området i de fem år, hun har været ordfører.



**Nærvær og forebyggelse er øjeblikkets hotteste ord**, når politikere skal tale om politi og tryghed. Regeringen og justitsminister Søren Pape Poulsen har det seneste halve år lanceret store planer om lokalt nærvær og synlighed. Hos det måske kommende regeringsparti følger man trop.

Her sidder 37-årige Trine Bramsen som retspolitisk ordfører, og med fem år på posten er hun den inden for ordførergruppen, som har mest erfaring på området.

På vegne af Socialdemokratiet fremlagde hun og parti-formand Mette Frederiksen deres egen skitse for, hvordan nærværet skal tilbage i mødet med politiet.

DANSK POLITI mødte Trine Bramsen på hendes kontor på Christiansborg for at høre, hvorfor netop lokal politiforankring er blevet et buzzword på Christiansborg i en periode med tiltagende valgkamp.

Hun får spørgsmålet: *Hvorfor netop nu, og er det bare valgflæsk?*

- Det er ikke bare valgkamp. Det er faktisk, fordi vi er nået til et punkt, hvor det kan lade sig gøre. Vi har længe fokuseret på at slukke ildebrande og har ikke haft tid til at vurdere, hvorfor de opstod. Der bliver uddannet flere politifolk nu, og de skal ud lokalt. Vi skal tilbage til det forebyggende arbejde, hvor vi taler med Johan og Mohammed, der måske er på afveje, før de ender med at komme ud på et helt forkert spor, siger Trine Bramsen.

### 2015 ændrede politisk holdning til politiets størrelse

Det skal altså være slut med at slukke ildebrande og rykke Tordenskjolds soldater rundt med skumslukkere. Politistyrken vokser løbende og vil være på 11.100 ved udgangen af 2019. Det giver – ifølge den retspolitiske ordfører – frie hænder og timer til nærvær og mere forebyggende politiarbejde. Det er netop mærkesagen for Trine Bramsen.

- Vi skal tænke forebyggende. I mange år har fokus været på at løse store samfundsproblemer som terror og

bandekrig, men en udvidet politistyrke skal give mulighed for at genetablere et nærværende politi, der har tid til borgerne, fastslår Trine Bramsen.

Trine Bramsen var retsordfører, dengang antallet af politifolk faldt, og hvor hverken hun eller andre partier mente, at statskassen var stor nok til at finansiere en udvidelse af politiet. Det var efter finanskrisen, og behovet for mere politi stod ikke højt på Christiansborgs ønskesedler. Dengang – i 2014 – skulle målet stadig nås ved vedvarende effektiviseringer og reformer.

På Folkemødet på Bornholm udtalte Trine Bramsen således under en debat om netop politistyrkens størrelse, at hun hellere ville investere i pædagoger og skolelærere.

Året 2015 blev dog en gamechanger i forhold til politiet

– ikke bare i Danmark men faktisk i hele Vesteuropa, som havde fulgt samme udviklingskurve med løbende nedskæringer og effektiviseringer.

Trine Bramsen var således også retsordfører, da terrorangreb ramte henholdsvis Paris og kort efter også Danmark i februar 2015. Samme år som flygtningestrømme ændrede den politiske tilgang til politi, kontrol og åbne grænser, og som siden har resulteret i en bred politisk politisk opbakning til udvidelse af politistyrken.

### Lokalt politi er igen en socialdemokratisk mærkesag

Selvom Trine Bramsen således tidligere har affejet, at der overhovedet var behov for at udvide politistyrken, så forklarer hun i dag, at det har været tiltrængt. Tiltrængt, fordi politiet

skal løse opgaver på flere niveauer. Både de store samfundsproblemer, der kræver specialiserede politifolk, og de lokale og borgernære opgaver. Danske politifolk skal i hendes optik fremover have tid til at møde danskerne.

Socialdemokratiet bevæger sig derved tilbage til indsatser, som tidligere var grundstenen for politiets virke. Lokalt politiarbejde og borgerkontakt.

- Flere end 21 lokal- og nærstationer er blevet lukket siden 2015, og politistyrken har været fokuseret på sikkerhedsopgaver og bevæget sig væk fra lokale indsatser. Det

”

**- Vi har længe fokuseret på at slukke ildebrande og har ikke haft tid til at vurdere, hvorfor de opstod. Der bliver uddannet flere politifolk nu, og de skal ud lokalt. Vi skal tilbage til det forebyggende arbejde, hvor vi taler med Johan og Mohammed, der måske er på afveje, før de ender med at komme ud på et helt forkert spor.**

Trine Bramsen,  
retspolitisk ordfører i Socialdemokratiet

## NÆRHEDEN TILBAGE

Socialdemokratiet er kommet med udspillet "Nærheden tilbage", som sætter fokus på, at man ikke glemmer de mindre byer i Danmark, både når det kommer til uddannelse, sundhedsvæsen og politi. I forhold til politiet indeholder udspillet følgende initiativer, som fokuserer på nærhed:

- Der skal oprettes 20 nærstationer, 10 på hver side af Storebælt.
- Moderne landbetjente i lokalsamfundene.
- Mobile politistationer, som skal skabe tryghed i lokalområderne.
- Lokalt politi i de socialt belastede og udsatte boligområder.

skal udvides med mere nærvær, siger hun.

Det betyder ikke, at hun fortryder sin tidligere tilgang til politiets udvikling og størrelsen af politistyrken. 2015 var en kolbøtte, som ændrede behovet, og det kunne ingen have forudset, mener hun. Det betyder også, at Trine Bramsen godt tre år efter kaos-året 2015 fastholder, at prioriteringerne var de rigtige.

- Trusselsbilledet var et helt andet for tre år siden, og jeg mener ikke, at der var andre muligheder end at bruge politistyrken på at løse de store her-og-nu udfordringer, vi stod med. Dengang kunne vi ikke tænke nærhed til borgerne, når vi stod med så massive, nationale udfordringer, forklarer hun.

### Den moderne landbetjent

I tråd med sit partis linje mener Trine Bramsen, at det er tid til, at dansk politi igen bliver synligt ude lokalt. Det mener hun blandt andet, fordi et synligt og nærværende politi, ifølge hende, kan afhjælpe kriminalitet i opløbet. Hun vil derfor arbejde for, at politiet får tid og ressourcer til det.

- Jeg mener ikke, at vi skal tilbage til den gamle landbetjent-ordning, men vi skal have en moderne udgave af landbetjentene. Betjente, der møder borgerne, hvor der er

behov for det. Det kan både være i bysamfund og i socialt udsatte områder, siger retsordføreren.

### Politik bag tryghedsskabende indsatser

Førrige sommer, da bandekrigen var på sit højeste, blev det politisk besluttet, at der skulle opstilles en mobil politistation på Nørrebro, som skulle lave tryghedsskabende arbejde. En beslutning, som Trine Bramsen bakkede op om, men som mødte kritik fra Københavns Politi. Et i forvejen presset mandskab skulle bruge ressourcer på at møde borgere frem for at få styr på bandekrigen.

Ifølge Trine Bramsen var den mobile politistation en god prioritering, fordi den gjorde borgerne tryggere på Nørrebro, og hun forklarer, at det godt kan være en politisk opgave at afveje, hvornår der er brug for tryghedsskabende arbejde.

Generelt er hun af den holdning, at det ikke er hendes eller andre politikeres opgave at beslutte, hvordan politiet skal løse deres opgaver. Men hun har holdninger, og dem følger hun op på.

- Jeg prøver ikke på at lege politiinspektør. Jeg har stor tiltro til, at politiets ledere er dygtige til at løse deres arbejde. Min opgave er til gengæld at gå ind og påvirke politikken, hvis der er noget, der har brug for en reaktion, siger hun. ■

## TRINE BRAMSEN

- Født 26. marts 1981, 37 år gammel.
- Kandidatgrad i offentlig administration og virksomhedsstudier fra Roskilde Universitet.
- Valgt ind i Folketinget fra Fyns valgkreds i 2011 og genvalgt i 2015.
- Socialdemokratiets nuværende retsordfører og medlem af Forsvarsudvalget, Dansk Interparlamentarisk Gruppes Bestyrelse og Retsudvalget.



# NKC OG NC3 UNDER SAMME TAG



**TEKST** KARINA BJØRNHOLDT  
**FOTO** RIGSPOLITIET/DANSK POLITI



Kriminaltekniker Danny Kristiansen, der har arbejdet på Slotsherrensvej gennem 20 år, er begejstret over sin nye arbejdsplads i Ejby. Han havde lidt frygtet for storrumskontorerne, men det fungerer fint, fortæller han.

Alt godt kommer til den, der venter. Således også for de ansatte i Nationalt Kriminalteknisk Center Øst, der gennem adskillige år har drømt om bedre og mere tidssvarende omgivelser. Nu er gamle og nedslidte bygninger på Slotsherrensvej endelig blevet udskiftet med et nybyggeri i Glostrup, hvor også Nationalt Cyber Crime Center (NC3) er rykket ind.

# E

jby II er navnet på den nye 11.000 kvadratmeter store bygning på Industrivej i Glostrup, som nu huser såvel NKC Øst og NC3 – i tilknytning til Rigspolitiets øvrige politiområde.

Tirsdag den 9. oktober var der officiel indvielse med taler fra justitsminister Søren Pape Poulsen og rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg.

### Lækre lokaler og gode faciliteter

Det er hele tre år siden, at første spadestik til Ejby II blev taget. Men en ødelæggende brand i januar 2017, i en næsten indflytningsklar bygning, forsinkede processen.

Inden da har udflytningen af NKC været en årelang følgeton. Blandt andet har økonomisk smalhals i Rigspolitiet spændt ben for tidligere flytteplaner.

Efter kranssekagen og talerne på indvielsesdagen blev der vist rundt i den nye bygning. Medarbejdernes tilfredshed skinnede tydeligt igennem.

- Det er nogle lækre lokaler. Jeg frygtede lidt at arbejde i storrumskontor, men det fungerer egentlig udmærket. Vi tager hensyn til hinanden og går for eksempel ud, når vi skal tale i mobil, fortæller kriminaltekniker Danny Kristiansen, der har arbejdet på Slotsherrensvej gennem 20 år.

- Det er lidt som at skulle sige farvel til en gammel kæreste, men jeg savner hende slet ikke, smiler han.

Andre nævner fordelene ved at rykke sammen med NC3. Det skaber en god synergieffekt, at der ledes efter såvel biologiske som elektroniske spor under samme tag, og kommunikationen kan ske mere løbende, når man bare lige kan stikke hovedet ind på et andet kontor og fortælle om et fund.

Faciliteterne er også i orden. Ejby II tæller eksempelvis en skydebane til skydetekniske undersøgelser, brandværksted og et "blodrum". ■





Igen og igen oplever prøvesagkyndige i Københavns Politi eksempler på kørelærere, der fusker med lektionsplanerne eller hjælper deres elever med at snyde til teoriprøven. Det fortæller flere prøvesagkyndige, som DANSK POLITI har talt med. Politifolkene efterlyser bedre teknologiske systemer, der kan mindske snyderiet, samt en øget gennemsigtighed for forbrugerne af, hvem man bør gå udenom i køreskolebranchen.

**FRUSTREREDE PRØVESAGKYNDIGE:**

**FOR MEGET SNYD  
OG URENT TRAV**



# S

kal du til køreprøve i hovedstadsområdet, så er din gennemsnitlige chance for at bestå omtrent 50/50. Københavns Politi er den politikreds, der har landets højeste dumpeprocent for de praktiske køreprøver. Det kan der selvfølgelig være flere årsager til. Eksempelvis er trafikken meget intensiv at være nybagt trafikant i. Desuden er der en stor koncentration af elever med anden etnisk baggrund i

København og omegn. Disse elever kan have sproglige og kulturelle udfordringer med at lære såvel det teoretiske som det praktiske pensum, der skal bestås.

Men der er også en anden faktor, der spiller ind. Det fortæller flere prøvesagkyndige i Københavns Politi, som DANSK POLITI har talt med:

- Kørelærerbranchen i København har udviklet sig til et "grønthandlererhverv". På et tidspunkt kunne man nærmest bare komme ind fra gaden og slå sig ned som køreskole, og det mærker vi – og ikke mindst køreskoleeleverne – konsekvensen af i dag, fortæller Tonny Fisher, der er køreinstruktør og prøvesagkyndig i Københavns Politi.

Han bakkes op af kollegerne Elo Jacobsen, Tonny Carstensen og Christian Wolstrup.

- I København ligger dumpeprocenten på den praktiske køreprøve ret konstant på 46-48 procent. Hvordan kan man som kørelærer være fagligt tilfreds med det? Hvilket andet erhverv ville være det bekendt? Men vi oplever desværre en del kørelærere, der er fuldstændigt ligeglade med, om deres elever består eller dumper. For dem handler det kun om at tjene penge, siger Elo Jacobsen.

## Snyd med lektionsplaner

Umiddelbart er det nogle hårde anklager, som de fire politiuddannede prøvesagkyndige retter mod nogle af de københavnske køreskoler. De pointerer da også, at der findes mange gode, dygtige og reelle kørelærere og køreskoler. Men de brodne kar i branchen frustrerer, og det har de gjort længe. Der sker åbenlyst snyd. Ofte er der tale om køreskoler, der ikke er organiseret i brancheorganisationerne, ifølge de fire prøvesagkyndige. De kan berette om kørelærere, der fusker med lektionsplanerne, som er lovpligtige at føre efter hver lektion. Typisk går der for

lang tid mellem lektionerne i forhold til det tilladte, men så noterer kørelæreren blot andre datoer ind i bøgerne, så kravene – på papiret – er overholdt.

Tidsfristerne skal ellers sikre, at der ikke går for lang tid mellem, at eleven lærer teorien, til vedkommende skal afprøve det i praksis på vejene. Der må heller ikke gå mere end tre måneder fra sidste køretime, til køreprøven afholdes.

Andre gange bliver lektionsplanerne ikke ført løbende efter hver lektion, som er meningen.

- Vi ser ofte lektionsplaner, hvor det er den samme kuglepen, der har udfyldt alle lektioner, datoer og underskrifter fra lærer og elev. Altså at planerne er udfyldt på forhånd. Men det er svært at bevise, at der er blevet snydt. Det er kun de helt håbløse tilfælde af snyd, der bliver fulgt til dørs, og som får konsekvenser for kørelæreren. Men man kan virkelig få det dårligt fagligt, når vi må afvise en ung mand, der troede, at han skulle til køreprøve, fordi lektionsplanen viser, at han er gået én dag over de tilladte tre måneder fra seneste køretime, når man ved,

at man i samme uge skal have fem til prøve, hvor kørelæreren er kendt for at snyde med lektionsplanerne, lyder det samstemmende fra de fire prøvesagkyndige, der tillige er køreinstruktører i politiet.

- Konsekvensen er jo, at de dårligt uddannede elever dumper adskillige gange. Det er ikke unormalt, at vi har den samme elev til prøve 8-10 gange. Trafiksikkerhedsmæssigt er det jo sådan, det skal være – at vi dumper dem, der ikke er gode nok – men det er da synd for eleven. Kørelæreren er ligeglad. Han tjener penge på, at eleven skal tilbage og have flere køretimer inden næste prøve, uddyber de.

En anden konsekvens, når mange elever dumper, er,

at der kommer et unødigt pres på køreprøvesystemet, fordi gengangerne lægger beslag på mange køreprøvetider i det kommunale bookingsystem.

## Hjælp til teorioprøve-svarene

Heller ikke teorioprøverne går fri for snyd. Her kan Tonny Fisher, Elo Jacobsen, Tonny Carstensen og Christian Wolstrup berette om kørelærere, der hjælper deres elever med at bestå gennem ufine metoder.

Der er eksempel på, at en kørelærer var med på "en lytter" via mobiltelefon, hvorefter

## Dumpeprocenter:

(jan.-aug. 2018)

### Praktisk prøve (kørekort B)

Gennemsnitlig dumpeprocent på landsplan: **36,7 %**

Københavns Politi: **47,2 %**

### Teoretisk prøve (kørekort B)

Gennemsnitlig dumpeprocent på landsplan: **29,7 %**

Københavns Politi: **32,7 %**

Kilde: Rigspolitiet





# Der er eksempel på, at en kørelærer var med på "en lytter" via mobiltelefon, hvorefter han sendte en lydløs sms afsted til elevernes mobiler, der indikerede, hvornår de skulle svare "ja".

han sendte en lydløs sms afsted til elevernes mobiler, der indikerede, hvornår de skulle svare "ja". Der er også eksempler på tolke, der har givet svarene til elever, som skulle have tolkehjælp til oversættelsen af spørgsmålene. Og der er sågar eksempel på en kørelærer, der udgav sig for at være en elev. Han mødte op sammen med en gruppe elever med anden etnisk baggrund og undervejs sad læreren og nikkede eller rystede på hovedet, alt efter hvor der skulle sættes kryds.

Politiet oplever også, at den dvd, som indeholder teoriprøven, bliver fjernet fra teorilokalet for først at dukke op adskillige dage efter. Det vækker naturligvis stor mistanke om, at prøven er blevet kopieret.

## Svært at løfte bevisbyrden

Når de prøvesagkyndige mener, at de har observeret

snyd fra en kørelærers side, indberetter de det videre i systemet. I Københavns Politi er det Ilse Poulsen, prøve-sagkyndig gennem 18 år, der efterforsker mistanker om urent trav – og følger dem til dørs, hvis muligt. Men bevisbyrden er svær at løfte, selvom politinæsen ikke er i tvivl. Derfor er det kun de mest oplagte sager, der munder ud i, at kørelæreren eksempelvis får en bøde efter straffelovens § 163. Den siger, at "den, som i øvrigt til brug i retsforhold, der vedkommer det offentlige, skriftligt eller ved andet læsbart medie afgiver urigtig erklæring eller bevidner noget, som den pågældende ikke har viden om, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder."

- Vi har også udfarende kontroller – altså hvor to politifolk kører ud i en civil bil og stopper de skolevogne, som vi møder på vejene, men kontroltrykket er ikke enormt. Det er klart, at vi ville opdage mere, jo mere vi kontrollerede. Sådan er det jo på alle områder, siger Ilse Poulsen.

I hendes tid er det kun én gang lykkedes at få en kørelærer frakendt retten til at udøve kørelærervirksomhed (straffelovens § 79). Det var i forbindelse med førnævnte kørelærer, der mødte op til teoriprøven i stedet for sin elev og hjalp sine andre elever med at bestå prøven. Det kostede ham to år, hvor han ikke måtte virke som kørelærer.

## Øget digitalisering kan gøre snyderi sværere

Da det tilsyneladende er lidt for nemt – og ofte uden de store konsekvenser – at fikle med reglerne og etikken som kørelærer, foreslår Tonny Fisher, Elo Jacobsen, Tonny Carstensen og Christian Wolstrup, at det gøres teknisk sværere at snyde.

De efterlyser, at det forældede teoriprøvesystem med dvd'er skiftes ud med et digitalt et af slagsen, og de mener også, at det vil være en god idé at indføre en digital logbog til erstatning af kørebogen.



# KØRELÆRERUNION: BRUG FOR EN KVALITETSSIKRING

**Dansk Kørelærer-Union** bifalder en offentlig registrering af køreskolernes dumpeprocenter, men ikke ned på kørelærerniveau. Desuden ser brancheorganisationen gerne, at politiet får adgang til at kontrollere kørelærernes teorilokaler.

- Vi har en fælles interesse i at få kvalitetssikret køreskolebranchen, siger formand René Arnt.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT



**Danmarks største brancheforening** for kørelærere, Dansk Kørelærer-Union (DKU), bekræfter, at der er problemer med visse køreskoler og kørelærere, der snyder eller hopper over, hvor gærdet er lavest i jagten på profit. Formand René Arnt bekræfter også, at det er et fænomen, der primært findes i hovedstadsområdet. Sandsynligvis

fordi konkurrencen er så hård, at der sælges billige pakkeløsninger, som ikke løber økonomisk rundt for køreskolen. Indtjeningen skal i stedet ske ved, at eleverne må købe dyre ekstratimer, fordi de dumper den praktiske køreprøve igen og igen.

DKU er derfor fortalende for, at der indføres en eller anden form for kvalitetssikring af landets køreskoler.

Det kan blandt andet være et offentligt register over køreskolernes beståelses-/dumpeprocenter. Men det skal føres på køreskoleniveau – ikke på den enkelte kørelærer.

- Man hænger jo heller ikke kokken ud med navns nævnelse, hvis en restaurant får en dårlig Smiley. Der må opfindes en metode, hvor myndigheden sikrer sig, at de tal, der indberettes, er valide, siger René Arnt.

Han ser gerne, at der også vil blive målt på andre parametre end dumpeprocenten, når køreskolerne skal bedømmes. Formanden er klar over, at det kan være svært at finde relevante parametre, men det kunne blandt andet være varighed af erhvervelse af kørekort, overholdelse af gældende lovgivning for brug af it-undervisning samt kundetilfredshed.

## Revision af kørelæreruddannelsen

I 2014 blev kørelæreruddannelsen revideret.

Det betyder blandt andet at:

- Man skal have gennemført et pædagogisk grundforløb med fokus på voksenundervisning, inden man kan blive optaget på kørelæreruddannelsen.
- Man skal være fyldt 24 år (mod tidligere 21 år).
- Man skal først godkendes som kørelærer til kategori B, før man kan udvide sin kørelærergodkendelse til kategori A og/eller til kategori C, D og E.
- Fornyelsen af godkendelsen som kørelærer skal fornyes efter fem år, og fra 1. januar 2016 er fornyelsen betinget af et gennemført efteruddannelseskursus på fem dage.
- Selve indholdet af uddannelsen er blevet moderniseret.

Kilde: Justitsministeriet og Færdselsstyrelsen

## Flere fordele end ulemper

Der er cirka 2.100 uddannede kategori-B-kørelærere i Danmark. Dansk Kørelærer-Union organiserer omkring 800. Det er ikke alle René Arnts medlemmer, der er vilde med en registrering af deres dumpeprocent. Argumentet er blandt andet, at de så ikke vil undervise de elever, der har svært ved at tage imod læring – eksempelvis på grund af kulturelle eller sproglige barrierer.

- Men denne type elever er der altså ikke mange af i forhold til, at der årligt bliver udstedt i omegnen af 64.000 kørekort i Danmark. Vi bliver nødt til at veje ulemper og fordele op mod hinanden. Jeg mener, at fordelene for både branchen og forbrugerne vejer tungest, hvis blandt andet en registrering og offentliggørelse af dumpeprocenten kan medvirke til, at de useriøse kørelærere må dreje nøglen om, siger René Arnt.

Han så også gerne, at politiet fik adgang til køreskolernes teorilokaler, så der kan aflægges kontrolbesøg hér. I dag vil det kræve en ransagningskendelse. Dette vil nogle steder indebære en større efterlevelse af reglerne i kørekortbekendtgørelsen om integreret undervisning, altså at der skal ske skiftevis undervisning i teori og praktik, og det vil give politiet mulighed for at sætte fokus på de køreskoler, hvor de har en viden om, at forholdene ikke er tilfredsstillende, mener René Arnt.

- Giv nu politiet de redskaber, der er behov for, lyder opfordringen fra formanden til Christiansborg.

## Større uddannelseskra

I 2014 blev adgangs- og uddannelseskravene skærpet i forhold til kørelæreruddannelsen (se faktaboks). Håbet fra Dansk Kørelærer-Union er, at dette over tid vil tiltrække en anden personskaer til branchen. En konsekvens af stramningen er i hvert fald, at der i dag bliver uddannet markant færre kørelærere end tidligere. Omkring 50 om året mod tidligere 200-250.

- Der er mange, der ringer til os for at få informationer om adgangs- og uddannelseskravene, men når de hører, hvor dyrt det er, og hvor meget det kræver, er der mange, der springer fra, fortæller René Arnt, der selv har siddet med i den arbejdsgruppe under Justitsministeriet, der var med til at revidere uddannelsen.

- Førhen har det simpelthen været for nemt at blive kørelærer. Kommunernes jobcentre brugte også kørelæreeerhvervet som en slags jobtræning, fortæller han.

- Alt i alt har vi – som samfund, forbrugere, myndighed og brancheorganisation – en fælles interesse i at kvalitetssikre området. Samtidig vil jeg dog gerne fastslå, at rigtig mange kørelærere i landet udfører et meget stort og seriøst arbejde med at uddanne færdselssikre bilister. ■



- Hvis lærer og elev skal logge ind efter hver endt lektion med deres Nem-ID, er det for eksempel sværere at fifle med datoer, eller at det hele udfyldes på forhånd, siger Tonny Fisher.

## Offentligt dumpeprocentsregister

De fire prøvesagkyndige så også gerne en obligatorisk registrering og offentliggørelse af kørelærernes beståelses-/dumpeprocenter. Det har været forsøgt før for køreskolernes vedkommende, men ordningen stoppede hurtigt igen, da skolerne blev kreative med indrapporteringerne, og tallene derfor ikke var valide. Men hvis den enkelte kørelærer – i stedet for skolerne – hæfter for en personlig beståelses-/dumpeprocent, som skal offentliggøres på det website for køreprøvebookninger, som Kommunernes Landsforening har ansvar for, ville det gøre det nemmere for forbrugerne at finde rundt i junglen af seriøse og useriøse kørelærere. Det mener de fire prøvesagkyndige. Deres håb er, at det ville være med til at rydde op i branchen.

- Men fremover er der vel ingen kørelærere, der ønsker at entrene med elever, der af den ene eller anden grund har svært ved at køre bil eller forstå teorien? Det kan jo skade kørelærerens beståelsesprocent.

- Nej, for pointen er, at seriøse kørelærere ikke sender deres elever op til prøve, førend de er parate til det. Ikke alle kan bestå inden for en "standardpakkeløsning", og det skal kørelæreren melde ud, når det bliver tydeligt. Uagtet at der kan være et pres fra eleven eller forældrene om at klare forløbet hurtigst og billigst muligt, siger de fire prøvesagkyndige.

Deres kollega Ilse Poulsen er mere skeptisk over for et offentligt register med beståelses-/dumpeprocenter.

- Det bliver svært at skaffe valide tal. En elev kan have mange forskellige kørelærere inden for samme køreskole, og hvem skal så gøres ansvarlig for, hvorvidt eleven dumper eller består? Men jeg er enig i, at det i øjeblikket er et kaos for forbrugerne at finde ud af, hvilken køreskole man kan stole på i vores område. Der er behov for mere gennemsigtighed på området, og kan der findes en måde at skaffe det, vil det være godt. Men det kræver kontinuerlig kontrol, ellers er en registreringsordning ingenting værd. De, der ønsker at snyde, skal nok finde en måde, påpeger hun. ■

# DIGITALISERING SAT PÅ PAUSE

Digitale teoriprøver har kørt som pilotprojekt i Køge og Hillerød i næsten 10 år. Men digitaliseringen er aldrig blevet rullet ud til resten af landet, da Rigspolitiet i stedet ville udvikle og implementere en ny og forbedret udgave. Kravspecifikationerne var færdiggjort, og EU-udbudsmaterialet klart, men så kom der grus i maskineriet...

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

**D**er bliver afholdt omkring 140.000 teoriprøver om året i Danmark. I Hillerød og Køge foregår prøven digitalt via pc, hvor køreskoleeleven i sit eget tempo, dog inden for 25 minutter, skal besvare 25 færdselsspørgsmål med hver fire svarmuligheder.

Hos de resterende prøvesteder i landets politikredse foregår prøven ved, at der afspilles en dvd i prøvelokalet. Køreskoleeleven skal hænge på i det tempo, spørgsmålene afvikles, og besvarelsenerne skal krydses af på papir og efterfølgende rettes manuelt af den tilsynsførende. Forstår eleven ikke dansk, har vedkommende mulighed for at tage prøven i et særligt lokale med tolkebistand.

Dvd-modellen kan virke ret forældet, når kalenderen viser 2018. Hensigten fra Rigspolitiet er da også, at alle teoriprøvesteder i Danmark – der er omkring 50 – på sigt skal være digitaliseret. Både fordi det er mere smidigt for prøvedeltagerne, men også fordi det gør det væsentligt sværere at snyde. Men vejen til digitaliseringen har været mere end normalt knudret, når det kommer til statslige it-systemer. I dag er det uvist, hvornår der kan sættes strøm til et nyt system. Det forklarer bestyrelsesformanden i Landsforeningen for køreprøvesagkyndige, Orla Hougaard Nøhr. Han har gennem flere år som landsforeningens formand, været medlem af Rigspolitiets styregruppe under den tidligere tovholder på køreuddannelsesområdet, Mads Mazanti Hansen.

- Af frygt for skabelsen af et nyt "IC4-tog", var Rigspolitiet, som har ansvaret for teoriprøverne, tvunget til at sætte udbudsprocessen på pause, idet Færdselsstyrelsen

meldte ud, at den ville revidere undervisningsplanerne for køreuddannelsesområdet. Indtil videre har det taget dem flere år, og ingen tør sige, hvornår revisionsarbejdet er tilendebragt, siger Orla Hougaard Nøhr.

Han deltog selv i marts i et "kick-off" seminar hos Færdselsstyrelsen, hvor den nye køreuddannelse var hovedemnet.

## Udflytning kostede ekspertise

Forsinkelsen af digitaliseringen skal hovedsageligt ses i lyset af en ressortomlægning i forbindelse med folketingsvalget i 2015. Hele køreuddannelsesområdet blev overflyttet fra Justitsministeriet til Trafik-, Bygge- og Boligstyrelsen, der hører under Transport-, Bygnings- og Boligministeriet. Afviklingen af teori- og praktiske prøver forblev dog hos politiet. Transportministeren genoprettede herefter Færdselsstyrelsen, der blev rykket til Ribe som led i regeringens politik om, at statslige arbejdspladser skal fordeles mere ligeligt på landkortet. Udflytningen betød store kompetencetab, idet mange jurister, der havde haft arbejdsplads i Rigspolitiet, herunder dem som sad med en særlig viden på køreprøve- og køreuddannelsesområdet, valgte ikke at flytte med deres nye arbejdsgever til Jylland. Det gjaldt også førnævnte Mads Mazanti Hansen, som gennem mange år havde haft fingeren på pulsen, hvilket, ifølge Orla Hougaard Nøhr, var det største tab af viden, man overhovedet kunne forestille sig.

- Det juridiske baglandskab forsvandt stort set. Det medførte også, at Færdselsstyrelsen valgte at nedlægge arbejdsgruppen til revision af køreuddannelsen, som ellers eksisterede i en kort periode under Trafik- Bygge-

og Boligstyrelsen. Efter min mening er det en af årsagerne til, at det har taget Færdselsstyrelsen så lang tid at revidere undervisningsplanerne for området. Dels har de haft travlt med at opbygge den faglighed og viden, der skal til på en række meget specialiserede områder. Dels er det et kæmpe arbejde. Det tager år, siger han.

### Rettidig omhu

Men hvorfor skal de 12 undervisningsplaner (én til hver kørekortkategori) der beskriver, hvorledes kørelærernes undervisning af elever skal foregå, være på plads, inden man kan udvikle og implementere et nyt digitalt teoriprøvesystem? Jo, for hvis Rigspolitiet ikke er 100 procent sikker på, hvordan undervisningsplanerne bliver indekseret i kapitler og underkapitler, det såkaldte stifindersystem, kan man ikke lave en nøjagtig kravspecifikation til EU-udbuddet. Den skal nemlig beskrive, hvorhenne systemets algoritme skal finde svar på teori-spørgsmålene i undervisningsplanerne, og hvordan svarene skal vægtes. Og så er vi tilbage ved det frygtede "IC4-tog". Altså at man får bestilt et it-system, der viser sig ikke at fungere.

- Vi og Rigspolitiet har ikke kunnet få nogen garanti for, at den oprindelige indekseringsmetode, som vores kravspecifikation bygger på, vil blive bibeholdt, forklarer Orla Hougaard Nøhr.

### Inspiration fra Holland

Visionerne for en digitaliseret prøve er ellers på plads. En arbejdsgruppe i Rigspolitiet har blandt andet set på, hvorledes man gør i Norge, Sverige og Holland – såvel angår selve it-systemet som afviklingen af teoriprøverne.

I Holland indgår der blandt andet en grundig screening af prøvedeltagerens identitet inden prøven, så man ikke kan udgive sig for at være en anden. Prøvedeltagerne lukkes løbende ind til prøven gennem en lydtæt sluse, hvor de også screenes for indsmuglet elektronik. Herefter kan de sætte sig ved en ledig computer og påbegynde teoriprøven. Den kan tages i individuelt tempo, og der er mulighed for at gå frem og tilbage mellem spørgsmålene



Grafik: Rigspolitiet

og ændre sine svar. Når prøvedeltageren mener, at han/hun er færdig, trykkes der send, og et øjeblik efter er resultatet på skærmen. Spørgsmålene varierer fra gang til gang inden for nogle fastlagte emner og sværhedsgrader, så der ikke er to prøver, der er identiske. Prøven kan desuden tages på flere forskellige hovedsprog, og kan også blive læst op på de pågældende sprog.

- Det hollandske system er virkelig gennemtænkt og kunne fint bruges som model for et nyt system i Danmark. Men lige nu er alt altså sat på pause, og man kan frygte, at det udbudsmateriale, som Rigspolitiet for længe siden har brugt tid og kræfter på at udarbejde, når at blive forældet. Det går jo så utroligt stærkt inden for it, siger Orla Hougaard Nøhr.

### Afventer politisk drøftelse

DANSK POLITI har spurgt Færdselsstyrelsen om, hvornår den forventer, at de reviderede udgaver af undervisningsplanerne ligger klar. Herfra lyder det, at styrelsen p.t. afventer en analyse af, om der først er behov for en ny køreuddannelse. Aktuelt er planen, at dét skal drøftes politisk inden årets udgang.

Med andre ord er en landsdækkende, digitaliseret teori-prøve altså ikke lige rundt om hjørnet...

### Erik Terp, centerchef i Rigspolitiets Nationale Færdselscenter, svarer følgende i forhold til tidsperspektiverne:

"På grund af Færdselsstyrelsens revision af køreuddannelsen har Rigspolitiet valgt midlertidigt at sætte projektet om Digitale Teoriprøver i bero. Den nye køreuddannelse forventes at få stor indflydelse på den fremtidige teoriprøve, hvorfor projektet ikke kan færdiggøres, før Rigspolitiet kender indholdet af den nye uddannelse. Digitaliseringen af teoriprøverne vil kunne medvirke til at undgå snyd. Rigspolitiet forventer umiddelbart, at Færdselsstyrelsens revision af køreuddannelsen er afsluttet inden for de næste seks måneder, hvorefter der skal tages stilling til projektet om Digitale Teoriprøver."

## Kunne dansk politi have stoppet Tækkemanden?



I april 2006 foretog dansk politi en ransagning hos en tækkemand i Nordsjælland. De fandt illegale våben og beslaglagde fotos, som de mistænkte for at være børneporno. Andre fotos viste en kvindes

omskårne underliv og en afskåret kønsdel. Men de fandt ikke manden selv. Han var gået under jorden og flygtede kort efter til Sydafrika.

I 2010 dømte retten i Helsingør ham in absentia til seks måneders ubetinget fængsel, men kun for besiddelse af illegale våben. Alligevel kunne Tækkemanden i ni år rejse ind og ud af Danmark

### Tækkemanden

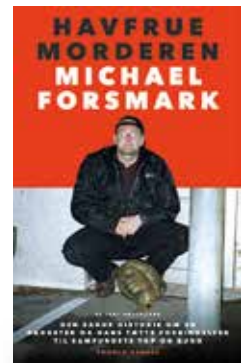
– afsløringen af Peter Frederiksen, Danmarks mest dæmoniske dræber

Skrevet af Helle Maj

Forlaget People's Press

via Sverige. Dansk politi efterlyste ham først internationalt i marts 2015. Selv håbede han, at hans straf efter fem år ville være forældet, så han kunne vende hjem til Danmark. Men da dagen oprandt, kom Sydafrikas elitepoliti på besøg – og Peter Frederiksens navn gik verden rundt. Manden havde 21 poser med kvindelige kønsdele i sin dybfryser. Men det var slet ikke det værste...

Det fremgår af bogen "Tækkemanden – afsløringen af Peter Frederiksen, Danmarks mest dæmoniske dræber." Journalisten Helle Maj samarbejdede med sydafrikansk politi under efterforskningen og gik samtidig i gang med at undersøge, hvad hendes landsmand ellers havde bedrevet i sit liv, fra han blev født i Gl. Holte i 1952. Det var ikke så lidt – og dansk politi var flere gange i hælene på ham.



## Fotografen der evnede at være på gerningsstederne før politiet

"Den sande historie om en gangster og hans tætte forbindelser til samfundets top og bund".

Sådan lyder undertitlen til bogen "Havfruemorderen", der er skrevet af journalist og forfatter Jens Høvsgaard, og handler om freelancefotografen Michael Forsmark.

I bogen hører man om, hvordan Michael Forsmark ofte udviste en bemærkelsesværdig evne til at ankomme først på diverse gerningssteder både før politiet og den øvrige presse.

Det skete blandt andet i forbindelse med, at Danmarks verdenskendte nationalsymbol, Den Lille Havfrue, mistede hovedet i 1998. Det var også Forsmark, der tog billederne, da en gummiged væltede muren til fængslet i Vridsløselille i 1995, så tretten drabsmænd, bankrøvere og narkohandlere kunne flygte fra stedet, og det var ham, der var først tilstede ved attentater og drab, da rockerkrigen rasede i Danmark i midten af 1990'erne.

### Havfruemorderen

Skrevet af Jens Høvsgaard

Forlaget People's Press

## Drabschefens erindringer



Ubådssagen, skuddramaet på Christiania, hvor blandt andre to politifolk blev såret, terrorangrebene i København ved Krudttønden og den jødiske synagoge. Det er nogle af de forbrydelser, som drabschefen i Københavns Politi, Jens Møller Jensen, har stået i spidsen for at opklare.

I erindringsbogen "Opklaret – drabschefens erindringer" giver han et indblik i arbejdet med efterforskningen og beskriver de svære overvejelser og afgørende valg, han må træffe undervejs. Med stor åbenhed beretter Jens Møller Jensen også om, hvordan han tackler tanker og følelser i jagten på gerningsmændene.

### Opklaret – drabschefens erindringer

Skrevet af Jens Møller Jensen i samarbejde med Stine Bolther

Politikens Forlag

PFA Helbredssikring

# Er du og din familie rustet godt nok?

Ønsker du hurtig hjælp, hvis du bliver syg eller kommer til skade? Som medlem af Politiforbundet kan du få en PFA Helbredssikring som dækker dig og dine børn. Den giver mulighed for at komme i hurtig behandling på privathospitaler, privatklinikker og hos speciallæger. Din ægtefælle eller samlever kan også købe en helbredssikring til en fordelagtig pris.

Læs mere på [politiforbundet.dk/helbredssikring](http://politiforbundet.dk/helbredssikring)

**PFA**  
Mere til dig

# JUSTITTS MINISTEREN

I disse måneder er en mulig svindelsag af betydeligt omfang blevet rullet op i Socialstyrelsen. Svindelsagen har oprørt befolkningen, men er for intet at regne i forhold til den furore, det skabte, da Danmarks justitsminister, **P.A. Alberti**, blev taget for at have svindlet stat og banker igennem en årrække. Det skulle vise sig at være **en af alle tiders største svindelsager**.

# DER BLEV SVINDLER



**TEKST** PH.D. FREDERIK STRAND,  
MUSEUMSLEDER VED POLITIMUSEET

**FOTO** POLITIMUSEET

**J**ustitsminister Alberti blev født ind i en meget respekteret borgerlig familie. Faderen var overretssagfører og levende optaget af politi- og retsforhold. Alberti gik på Borgerdydskolen i København og blev student i 1868. I 1873 blev han juridisk kandidat med udmærkelse og var her-efter fuldmægtig hos faren frem til juli 1876, hvor han fik bevilling som overretssagfører og siden højesteretssagfører i 1881.

Alberti havde altså på mange måder haft en meget privilegeret opvækst og kunne uproblematisk træde i sin fars fodspor og overtage hans forholdsvis omfattende forretningsområder. Dertil kom, at Alberti allerede som 30-årig havde opnået bestalling som højesterets-sagfører og var kendt for sin begavelse og store dygtighed på det juridiske område. Alberti var imidlertid en yderst sammensat person. Han havde overordentlig store ambitioner og var også kendt for sin hensynsløse fremfærd og arrogance, hvilket bizart nok blev understreget af hans nærmest voldsomme fremtoning – han var 185 centimeter høj og vejede 140 kilo.

### En flittig og skræmmende mand

Alberti var imidlertid ikke bare ar-

rogant. Han havde mange styrker og fortrin, hvoraf et af de største var hans utrolige flid. Han arbejdede nat og dag på alle sine mange forskellige projekter og planer og havde betydelig menneskekundskab. Sammen med hans evner til at gennemskue juridiske og politiske sager og forståelse af de nye moderne kommunikationsmidler gjorde det Alberti til en

uhyre skræmmende mand at komme på tværs af. Alberti vidste altid, hvor en person havde sine svage sider og kunne presses, ligesom han hurtigt kunne finde kernen i en kompliceret juridisk og politisk sag og formidle den forståeligt ud i offentligheden.

Albertis store ulykke var imidlertid hans ambition om at slå igennem i erhvervslivet. Hvor dygtig og kompetent han end var på det politiske og juridiske område, kunne det ikke

opveje hans besynderlige mangel på realisme og forretningsforståelse i økonomiske forhold.

### Bankforretningerne

Alberti stiftede "The Farmers of Denmark's Butter Export Association" – kaldet Smørekseportforeningen. Den skulle skaffe de danske producenter bedst mulige forretningsforhold og dermed også et højt økonomisk udbytte – eller dette lovede Alberti i hvert fald. Det viste sig imidlertid, at Smørek-

portforeningen ikke gav det forventede overskud. Det engelske firma Willer & Riley, som Alberti havde allieret sig med, kunne ikke afsætte smørret til de priser, man fra starten havde forventet, da konkurrencen på smørmarkedet i England var for stor. Alberti blev nu nervøs for, at smørproducenterne skulle springe fra deres engagement i Smørekseportforeningen og søge over mod konkurrenterne. Med dette problem startede Albertis økonomiske mareridt og gigantiske svindelforetagende.

### Økonomiske problemer

Ulovlighederne begyndte med, at Alberti afregnede afsætningen af smørret til en højere pris i forhold til producenterne for at holde dem i sin forening. Denne difference i forhold til salg og afregning kunne kun opholdes igennem en tredje instans, og det blev Sparekassen, som han var formand for. Når producenterne leverede smør til Smørekseportforeningen, fik de øjeblikkeligt betaling fra Sparekassen. Dette var en form for a conto beløb, som så blev tilbagebetalt med renter fra Smørekseportforeningen til Sparekassen, når smørret blev solgt i England. Smørret blev jo imidlertid solgt til en lavere pris end antaget. Dette problem fik Alberti ordnet således, at Willer & Riley lavede nogle falske blanketter, der viste, at smørret var blevet solgt til en langt højere pris. Disse blanketter fik Sparekassen så – og stillede sig så, noget naivt, tilfredse med, at Smørekseportforeningen skyldte disse penge. Pengene eksisterede imidlertid ikke, og Alberti oparbejdede derfor en større og større gæld.

### Den politiske vej

Alberti var naturligvis opmærksom på, at dette i længden umuligt kunne gå, og han søgte forskellige udveje. I 1892 stillede han op for Venstre i Køge-kredsen, hvor han blev valgt. Han havde også held til senere at blive udnævnt til justitsminister. Hans tid som justitsminister var præget af mange reformer og nye tiltag, og Alberti var langt fra nogen fiasko. Kritikken af Alberti tog imidlertid til. Ikke blot fra hans politiske modstandere, men også i for-



Danmarks justitsminister fra 1901 til 1908, P.A. Alberti, måtte otte år i fængsel som følge af økonomisk svindel. Lige så begavet han var inden for jura og politik, lige så få evner havde han, når det kom til økonomiske anliggender.



retningsverdenen, hvor man gradvist var blevet opmærksom på, at der kunne være unøjagtigheder i Albertis økonomi. Til sidst lod ledelsen i Venstre Alberti falde, da man frygtede, at han ville blive en belastning. Undskyldningen var helbredsproblemer hos den korpulente justitsminister. Afskedigelsen medførte dog, at Alberti blev udnævnt til Geheimekonferensråd med livsvarig pension.

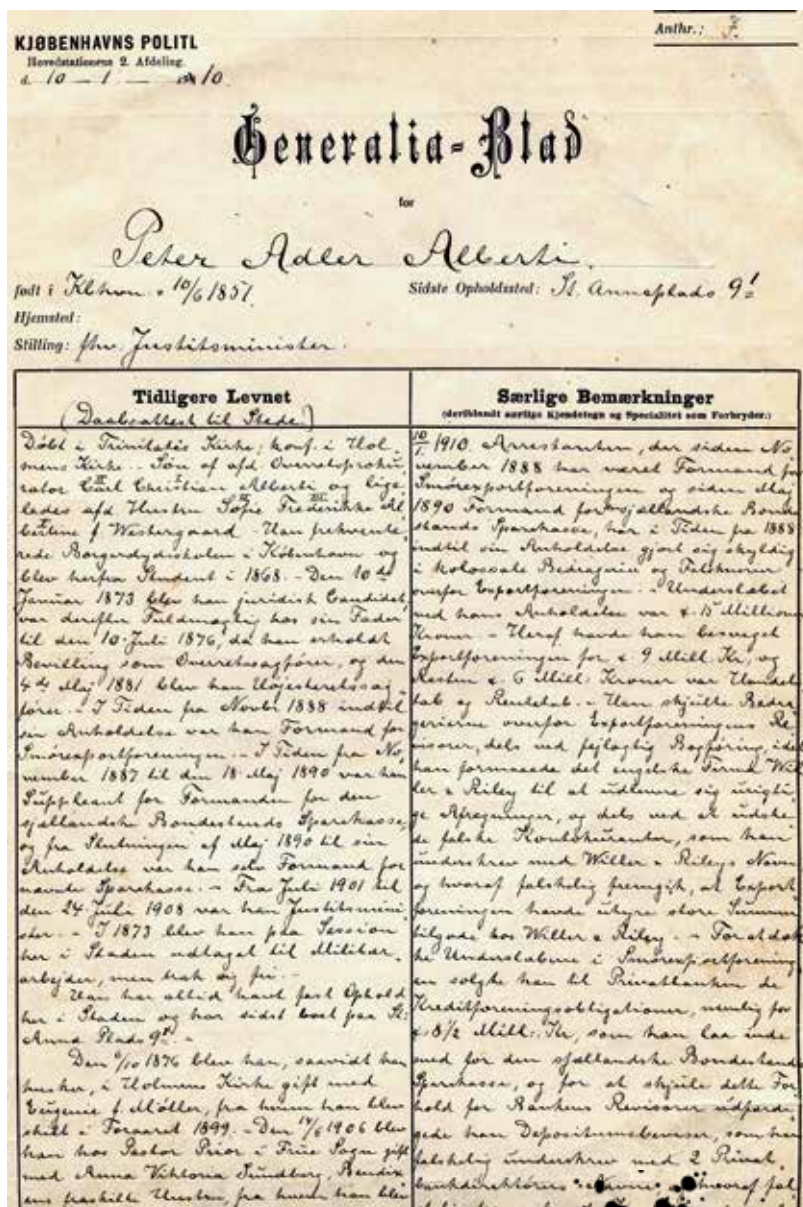
### Svindlen

Albertis økonomiske problemer og deraf følgende svindelforetagender tog imidlertid til. Allerede i 1896 deponerede han kreditforeningsobligationer for 600.000 kroner, tilhørende Sparekassen i Privatbanken, for at opnå et privat lån på 500.000 kroner. Ingen af obligationerne var officielle og godkendt af banken, men lavet på en primitiv maskine, Alberti selv havde konstrueret. Det lykkedes gradvist Alberti at udligne det første lån, men i 1902 var den gal igen, og han måtte yderligere deponere obligationer for tre millioner i Privatbanken. Dette beløb var i 1905 vokset til seks en halv millioner kroner. Et astronomisk beløb, der i dag ville svare til flere hundrede millioner kroner. Det store beløb blev blandt andet brugt til investeringer i sydafrikanske guldminer, som viste sig at være katastrofale, og de forøgede blot Albertis gæld.

Der er næppe tvivl om, at Alberti nu kunne mærke skæbnen puste sig i nakken. Revisionen stod for døren, og det var snart ikke længere muligt at dække over de økonomiske manipulationer. Den 8. september 1908 meldte han sig derfor selv til den vagthavende overbetjent på Domhuset.

### Anholdt

Overbetjenten var naturligvis lettere overrasket, men snart rullede en sag, der truede med at vælte hele Venstregeringen og efterfølgende skulle gå over i historien som den største bedragerisag, Danmark havde set. Alberti selv blev idømt otte års fængsel, som han afsonede dels i Horsens Statsfængsel og dels i Vridsløselille, da hans helbred blev for dårligt – han tabte sig 70 kilo på blot et par år i Horsens. I 1917 blev han benådet og levede herefter stille og tilbagetrukket som ejer af en bilvask. I 1932 blev han påkørt af en sporvogn og hårdt kvæstet. To dage senere døde Peter Adler Alberti af sine kvæstelser. ■



Albertis generalieblad. Sjældent ser man et generalieblad over en justitsminister. Dette var dog tilfældet i Albertis tilfælde. Generaliebladet beskrev Albertis forbrydelser og er ført helt frem til hans dødsdag. Der blev holdt øje med den bedrageriske justitsminister.

# NYT FRA POLITIFORBUNDET



”  
Jeg er fra den generation, hvor man ikke taler så åbent om sådan nogle ting. Desværre, kan man sige, for mine indlærings- og koncentrationsproblemer har været tiltagende gennem årene, uden at jeg italesatte det eller søgte hjælp.”

Jens Guldborg,  
sygemeldt politiassistent.

## Indhold

- 38 Hvis bare de havde lyttet...
- 44 Kort Nyt
- 46 Gammel trafikulykke satte en stopper for Karins arbejdsliv
- 50 Da jeg var tæt på at slå en ung knægt, sygemeldte jeg mig

Redaktion:  
Stine Svarre Gaardhøj  
Karina Bjørnholdt

”

**Selv i sager, hvor videooptagelser klart viser, at der er tale om en falsk og grundløs anmeldelse, så forfølges sagen ikke videre mod anmelderen. Det har ingen konsekvenser. Selv når det fremgår, at anmeldelsen først er indgivet en måned senere og ikke umiddelbart efter hændelsen.**

Claus Oxfeldt, lederen side 3.

# Hvis bare de havde lyttet...

TEKST STINE SVARRE GAARDHØJ OG KARINA BJØRNHOLDT



Forbundsformand Claus Oxfeldt og næstformand Claus Hartmann gør status på vigtige områder, hvor Politiforbundet i årevis har advaret politikere og arbejdsgivere om en forkert retning for dansk politi. Forventningen er nu, at der fremadrettet vil blive lyttet mere til politifagligheden, og at genopretningen af dansk politi fortsætter.

**Forbundsformand Claus Oxfeldt og næstformand Claus Hartmann gør status**

på nogle af de områder, hvor Politiforbundet gennem flere år har advaret politikere og arbejdsgivere om, at dansk politi var på vej i en forkert retning. Alligevel blev ændringerne gennemført – centraliseringer, fjernelse af det faste normativ, hovedløs måltalsstyring og beredskaber, der ikke var selv bærende. Nu er genopretningen af flere års fejlslagen politik så småt i gang – Politiforbundets mærkesager er blevet til politik med forsinkelse.

**- Vi fik ret i vores advarsler** med tilbagevirkende kraft. Men vi ville langt hellere have oplevet, at der blev lyttet til fagligheden fra begyndelsen, for det er vores medlemmer – kollegerne rundt i hele landet – der hver gang skal holde for, når der blæser en ny politisk vind, lyder det fra formandskabet.

# Politiet skal være i øjenhøjde med befolkningen

”N

ærhed og tryghed” hedder regeringens udspil fra oktober, som skal sikre, at politiet kommer tættere på borgerne lokalt og digitalt. Socialdemokratiet meldte næsten samtidigt ud i deres udspil ”Nærheden tilbage”, at de vil have 20 nye nærpolitienheder og mere synligt politi i hele landet. Alt i alt udmeldinger, der flugter med Politiforbundets mærkesag om, at politiet skal være i øjenhøjde med befolkningen.

- I Politiforbundet ser vi positivt på disse politiske udmeldinger, men det kan godt være lidt frustrerende, når det er noget, vi har påpeget vigtigheden af i mange år. Vi ser, hvordan man politisk beslutter at centralisere, hvorefter man decentraliserer for atter at centralisere, og så decentraliserer man igen. Desværre finder man på den hårde måde ud af, at det ikke holder, fordi befolkningen mister tillid undervejs, når dansk politi ikke er tilgængelig, siger forbundsformand Claus Oxfeldt.

## Nærvær skaber tillid

- Det er vigtigt for befolkningen, at de møder politiet i mange sammenhænge, og at de har en oplevelse af, at politiet kommer, når man ringer. Ellers mister politiet sin troværdighed, og tilliden falder. Vi skal ikke være et distancepoliti, som man kun møder, når der er bål og brand. Politiforbundet sagde helt tilbage ved politireformen i 2007, at man skulle sørge for et selv bærende beredskab, hvor der var de nødvendige personaleressourcer. At vi skulle undgå et sponsoreret beredskab. Man kan ikke bare sætte sig ind i en patruljevogn efter 20 år bag et skrivebord. Det kræver også specialviden at arbejde i beredskabet. Politiopgaverne er konstant i forandring, og det skal vi kunne matche, siger Claus Oxfeldt.

- Hvis borgerne oplever, at dansk politi generelt er dygtige til de store aktioner, men at de mangler os i hverdagen, at vi ikke kommer, når de en sjældent gang har brug for os, så har dansk politi et kæmpe problem. Dansk politi skal være nærværende og en del af befolkningen. Det skaber tillid og er grundlaget for hele dansk politi. Det er også vigtigt, at borgerne personligt kender os fra håndboldklubben eller skolebestyrelsen. Men i takt med, at dansk politi er blevet centraliseret, er politifolk ad åre flyttet til de større byer og er ikke i samme grad som tidligere en aktiv del af de små samfund. Det er en ærgerlig fremmedgørelse. Ikke mindst når politiet tillige har fjernet sig fra de nære kerneopgaver de seneste år for at dygtiggøre sig i andre specialiserede opgaver, siger næstformand Claus Hartmann.

# Udvidelse af politistyrken



Der er, efter flere år med nedskæringer, kommet politisk opbakning til en udvidelse af politistyrken. Allerede fra 2015, og senest ved finansloven

i 2018, blev der sat midler af til en udvidelse af politistyrken med yderligere 300 polititjenestemænd i 2018-19. Det er vel at mærke en nettotilgang, hvor man tager højde for de mange, der går på pension i de kommende år. Men udvidelsen kommer efter en lang årrække, hvor politistyrken skrumpede, mens opgaverne blev flere og flere. Hvor var politikerne, da Politiforbundet råbte vagt i gevær?

- Politiforbundet advarede kraftigt imod at fjerne det faste normativ tilbage i 2011, hvor styrken lå på 11.100 politifolk. Heldigvis har man nu indset, at der mangler politihænder. Men det er først den 1. januar 2020, at vi igen når op på samme antal som i 2011. Historien viser, at vi havde ret, og at det endda var en klog anbefaling. Det faste normativ forpligter politikerne til at sørge for, at der er tilstrækkeligt med polititjenestemænd til at løse opgaverne, siger Claus Oxfeldt.

- Vi har blandt andet dokumenteret, at antallet af polititjenestemænd løbende er faldet i forhold til det samlede personaleantal – fra 76 procent i 2011 til små 71 procent i 2017. Det skyldes blandt andet en stigning i ansættelse af andre faggrupper, herunder konsulenter, magistre, økonomer og jurister. Disse faggrupper bliver nemlig større og større i politiet. Udviklingen er oven i købet sket i en periode, hvor opgaverne inden for sikkerhed og bevogtning er steget, og hvor farligheden i politiarbejdet er forøget. Belastningen, ved at politistyrken er faldet, har derfor været utrolig stor, siger Claus Hartmann.

## Sponserede beredskaber er ikke effektive

- De færre politifolk og en øget opgavemængde har desværre haft den konsekvens for vores medlemmer, at deres privat- og arbejdsliv ikke har hængt sammen

i mange år. De har lidt under alt for meget overarbejde og inddraget frihed. Det er til dels stadigvæk gældende. Det har været nogle frustrerende år og en lang proces, inden man har reageret politisk. Dansk politi kom op på 1,5 millioner overarbejdstimer, før det åbenbart var helt tydeligt, at der ikke var hænder nok i forhold til arbejdsopgaver, fastslår Claus Oxfeldt.

- Der er ingen tvivl om, at arbejdsmiljøet og arbejdsglæden havde været bedre, hvis man havde sørget for selv bærende beredskaber siden 2007. Det er besynderligt at køre med sponserede beredskaber, som konsulentfirmaer har anbefalet i forhold til at effektivisere. Et sponseret beredskab er meget ineffektivt. At efterforskere for eksempel rives væk fra komplicerede sager for at indgå i et beredskab – det kan ikke være at effektivisere, siger Claus Hartmann.

## Udfordringer med rekrutteringen

- Selvom vi er på vej mod de 11.100 politifolk, skal politiet stadig prioritere benhårdt i opgaverne. Styrken er stadig ikke stor nok i forhold til, at mængden af opgaver er vokset, og kompleksiteten i kriminaliteten er steget. Det har dog hjulpet noget, at vi inden for de seneste par år har fået politikatetter til at varetage opgaver ved grænsen og ved bevogtning, samt at vi fra årsskiftet afgiver transportantkørsel til Kriminalforsorgen, fortæller Claus Oxfeldt.

- Men nu har vi en anden udfordring, nemlig at der skal rekrutteres og optages mellem 650-800 politielever årligt for at opretholde en nettoudvidelse på 150 politifolk om året. Rekrutteringen skal endda ske i en tid med faldende ungdomsårgange, i økonomiske opsvingstider og med talrige uddannelsesmuligheder for de unge. De store optag, politiet nu oplever, presser organisationen voldsomt, og årene med nedskæringer af styrken viser sig nu som ekstra problematiske. Et løbende optag, som Politiforbundet anbefalede, havde været langt mere optimalt, fastslår Claus Hartmann.

”

**Politiforbundet advarede kraftigt imod at fjerne det faste normativ tilbage i 2011, hvor styrken lå på 11.100 politifolk. Heldigvis har man nu indset, at der mangler politihænder. Men det er først den 1. januar 2020, at vi igen når op på samme antal som i 2011. Historien viser, at vi havde ret, og at det endda var en klog anbefaling.**

Claus Oxfeldt



# Farvel til måltalsstyring og New Public Management

G

ennem nullerne var det store buzzword New Public Management, og konsulenthusene stod på nakken af hinanden for at fortælle, hvordan man kunne effektivisere og måle på arbejdet. Dansk politi har, ligesom andre offentlige og statslige arbejdspladser, været igennem konsulentmøllen, hvor alt skal effektiviseres, måles og dokumenteres. Politiforbundet har advaret imod og kritiseret denne tendens. I stedet forsøgte forbundet at få fagligheden og politiarbejdet sat i fokus – desværre var oplevelsen, at effektivisering gik forud for alt andet. Politisk er de rosende ord i forbindelse med New Public Management nu svundet ind, da man også på Christiansborg kan se, at systemet ikke motiverer medarbejderne eller skaber bedre arbejdspladser.

- Det er godt at fornemme, at der er en bevægelse væk fra New Public Management og måltalsstyring, men det, der er gået forud, har ikke været kønt. For eksempel har vi kunnet konstatere, at kvaliteten af McKinseys arbejde lå på et uacceptabelt lavt niveau, da de rykkede ind med stopure og effektiviseringsiver hos blandt andre Nationalt Kriminalteknisk Center. Jeg undrer mig over, at deres analyser overhovedet kan tages alvorligt, siger Claus Hartmann.

## Måltalsstyring dræber arbejdsglæden

- Vi har i Politiforbundet igen og igen advaret om, at talekasperter, der ikke kender politifaglighed, skal fortælle politiet, hvordan

politiarbejdet skal udføres. Måltalsstyranniet er en tidsrøver i forhold til det udadventede politiarbejde, og der er mange eksempler på, at arbejdstiden bliver brugt uhensigtsmæssigt på at registrere og dokumentere i stedet for at løse kerneopgaver. Også dette har vi gjort opmærksom på utallige gange, siger Claus Oxfeldt.

- Unødvendig måltalsstyring ser jeg som et angreb på selve politifagligheden. Dansk politi får ofte kredit for, at vi tænker og handler selv. Politikorps i andre lande agerer ikke så selvstændigt, som vi gør i Danmark, og som er årsagen til, at vi får ros og har borgernes tillid. Vi er enormt fleksible, løsnings- og handlingsorienterede. Danske politifolk er motiverede af at gøre en forskel og af at kunne løse situationer politifagligt og selvstændigt. Hvis man fjerner eller undergraver den arbejdsform, så ødelægger man også en af de største og vigtigste værdier i politiet. Det er simpelthen et skrækscenarie at forestille sig danske politifolk, som har fået ødelagt deres motivation af måltal, konsulentstyring og dårlig ledelse. Det vil være dybt ulykkeligt, hvis det ender dér, for uden medarbejdere med arbejdsglæde, engagement og initiativ, har vi ikke noget politi, siger Claus Oxfeldt.

»

Der er ingen tvivl om, at arbejdsmiljøet og arbejdsglæden havde været bedre, hvis man havde sørget for selv bærende beredskaber siden 2007. Det er besynderligt at køre med sponserede beredskaber, som konsulentfirmaer har anbefalet i forhold til at effektivisere. Et sponseret beredskab er meget ineffektivt.

Claus Hartmann

## Fremtiden: Lyt til fagligheden



Formandskabets håb er, at der fremadrettet vil blive lyttet meget mere til Politiforbundet og politifagligheden, når retningen for dansk politi skal sættes. En af de vigtigste mærkesager for forbundet i de kommende år er, at genopretningen af dansk politi fortsætter, og at fagligheden

kommer tilbage som den drivende kraft.

- Det har været en katastrofe for organisationen at undvære godt 600 mand i en årrække. Politikerne bør derfor nu helt konkret vurdere, hvor stor styrken skal være på sigt. Det er ikke nok, hvad der står i flerårssaftalen. Vi har brug for at se helt nøjternt på behovet, hvis vi skal sikre kerneydelserne og være et professionelt politi, der tillige kan opklare komplicerede sager – også i fremtiden, siger Claus Hartmann og fortsætter:

- Vi skal være et politi, der på det politimæssige område drives af politifagligheden fra vores ledere. Det skal være ud fra en politifaglig vurdering – og ikke efter en eller anden trendy konsulentstrategi. Så er vi nået et væsentligt skridt, set med mine øjne, siger Claus Hartmann.

### Inddrag faglighed og fornuft

Forbundsformanden er enig og mener desuden, at politikerne bør bruge erfaringerne fra udviklingen af andre offentlige institutioner.

- Politikerne skal lære af erfaringerne fra SKAT og sygehusvæsenet. At centraliseringer og nedskæringer kan tage overhånd og efterlade organisationerne uden den nødvendige handlekraft. Hele den måde, man skærer i den offentlige sektor på, uden at spørge til faglighed eller inddrage de faglige organisationer, er dybt kritisabel. Det har beviseligt skadet SKAT, sundhedsvæsenet og også politiet. Selv førende forskere udtaler i dag, at det har været et stort spild af penge og ligefrem ødelæggende for samfundet.

- Mit håb for fremtiden, og min opfordring til politikerne, er, at de fremover – og allerede i dag – vil lytte netop til den faglige indsigt frem for tåbelige konsulenthuse og folk uden indsigt i arbejdets form. Hold op, hvor har vi spildt mange milliarder kroner og slidt mange dygtige ansatte ned på de store fejltagelser, der på den konto er begået i de senere år. Brug i stedet fagligheden, fornuften og inddrag os i tilpas god tid. Vi vil jo i sidste ende alle sammen det bedste for vores organisation, og Politiforbundet har adskillige gange bevist, at vi også er parate til at tage ansvar – også for de upopulære beslutninger, afslutter Claus Oxfeldt.

# Hvad sagde vi?

**Hvem sagde egentligt hvad og hvornår?** Her er et lille udpluk af citater fra de seneste år, hvor Politiforbundet har advaret om, at udviklingen af dansk politi er gået i en forkert retning.

## Et synligt politi i øjenhøjde med befolkningen

**"Jeg synes, et responspoliti er en uhyggelig fremtid.** Et brandslukningspoliti – som altid venter, til forbrydelsen er begået. Ikke et politi, der forebygger, og måske tager forbrydelsen i opløbet. Jeg vil hellere have et proaktivt politi, der skaber tryghed."

*Forbundsformand Claus Oxfeldt, leder i DANSK POLITI, nr. 6/2013*

**"Vi står i en virkelighed,** hvor meget af det gamle er blevet effektiviseret væk. Nemlig nærhed, lokal forankring og synlighed."

*Forbundsformand Claus Oxfeldt, leder i DANSK POLITI, nr. 6/2017*

## Politistyrken – fjernelse af det faste normativ

**"Fra det øjeblik i 2011,** hvor politiet mistede sit faste normativ – så mistede samfundet også overblikket over, hvad vi egentlig har af politifolk og kræfter til at løse problemer med."

*Forbundsformand Claus Oxfeldt, leder i DANSK POLITI, nr. 6/2013*

**"Jeg så gerne,** at vi fik politiet tilbage i gadebilledet og dermed var præventive og forebyggende i en meget større udstrækning, end vi desværre er i dag. Sammenlignet med 1. januar 2011 var vi 600 færre betjente 1. juli i år, og det kan altså mærkes."

*Forbundsformand Claus Oxfeldt, citat i B.T. den 20. august 2015*

## Måltal og New Public Management

**"Resultatkontrakter og måltal** kontra service over for borgerne hænger ikke sammen, og det er og bliver to modsætninger i et retssamfund. Mange har rystet på hovedet af os, også internt i politiet, når vi har udfordret måltallene og argumenteret for, at faglighed og politiarbejde lider på måltallenes bekostning. Men det rokker ikke ved, at jeg til dato ikke har mødt ét menneske, der har kunnet forklare værdien af dem. Det ender altid med et skuldertræk og sætningen: "Måltal er et vilkår – man kan ikke have en offentlig arbejdsplads, der ikke måler sine ansatte".

*Forbundsformand Claus Oxfeldt, leder i DANSK POLITI, nr. 2/2014*

## Selvbærende beredskaber

**"Politiforbundet har i årevis** fortalt om politiets virkelighed. Om konsekvenserne af nedskæringer og måltalsjagt. Ingen politiker kan være i tvivl. Der laves fortsat massevis af godt politiarbejde og flotte indsatser. Men det er løbende sket på bekostning af beredskabet, hvis vigtigste funktion er at være klar, når det gælder, og som altid er blandt de første i frontlinjen. Udviklingen har haft en pris. For politiet og for samfundet. En synlig pris. 550 færre politifolk. Mindre nærvær. Langt fra synlighed og nærhed."

*Forbundsformand Claus Oxfeldt, leder i DANSK POLITI, nr. 2/2015*

## Lyt til fagligheden

**"Mit nytårsønske** til politikerne og samfundet er ganske enkelt: Giv os tilliden tilbage til at gøre det, vi er bedst til. Sæt respekten for faglighed tilbage i højsædet. Ellers risikerer I for altid at tabe en værdi, som er unik."

*Forbundsformand Peter Ibsen, leder i DANSK POLITI nr. 10/2012*

**"Faglighed skal tilbage** på dagsordenen. Respekt, fokus og ikke mindst prioritering af fagligheden. Dansk politi har en lang tradition for at nyde respekt hos borgerne. Vi er der, når borgerne har brug for os. Den respekt kommer ikke gratis. Og den er i fare for at blive sparet væk, hvis der ikke er økonomi til at bruge de ekstra fem minutter, det tager at forklare en given disposition eller tale med et traumatiseret offer."

*Forbundsformand Claus Oxfeldt, leder i DANSK POLITI nr. 9/2013*

## Svensk forbundsforkvinde genvalgt

51-årige **Lena Nitz**, der har stået i spidsen for det svenske politiforbund gennem otte år, er blevet enstemmigt genvalgt for en ny fireårig periode. Det skete på Polisförbundets nyligt afholdte kongres.



Lena Nitz fortæller til det svenske politiblad, at hun vil fortsætte kampen for at få udvidet politistyrken samt for at forbedre arbejdsmiljøet og arbejdsvilkårene.

Svensk politi er nemlig kriseram. Der mangler polititimer, der er problemer med rekrutteringen, og så føler de svenske politifolk sig ikke værdsatte. Deres løn ligger lavt i forhold til andre offentlige faggrupper.

I de seneste år har tre politifolk dagligt forladt politistyrken i utide.

## Skepsis hos nordsjællandske kolleger

”**Hvordan skal vi kunne** tages ud af vagtplanen i forbindelse med efter- og videreuddannelse, når vi i forvejen er så pressede i beredskabet, at vi ofte ikke har tid til at køre omkring stationen for at spise vores madpakker eller gå på toilettet i løbet af en vagt? Ambitionerne om bedre efter- og videreuddannelse klinger ærligt talt lidt hult.”

Skepsissen var stor blandt de cirka 35 fremmødte kolleger, da Politiforbundets formandskab besøgte stationen i Frederikssund i Nordsjællands Politi i oktober.

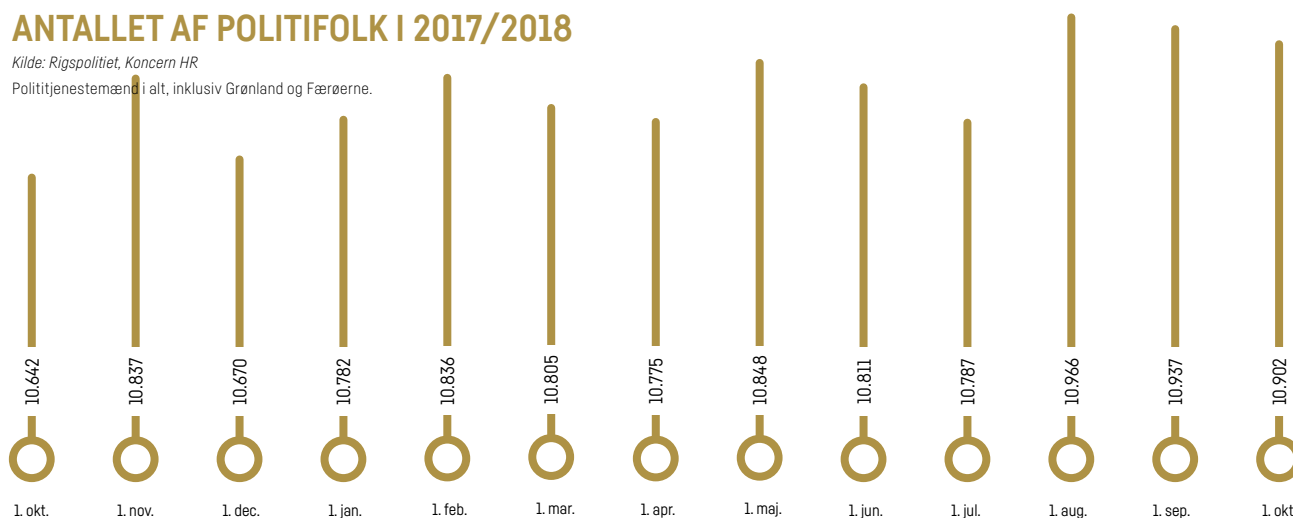
Claus Oxfeldt og Claus Hartmann forstod kollegernes mismod men slog fast, at det i sidste ende er Rigspolitiets ansvar at sørge for, at kredsene finder tid til en generel opkvalificering af deres medarbejdere. Det er politisk bestemt og står nedfældet i den seneste flerårsaftale for politi og anklagemyndighed.

- Dansk politi skal kunne følge med udviklingen rent kompetencemæssigt og fastholde vores høje kompetenceniveau. Det er uhyre vigtigt. Derfor er efter- og videreuddannelse et vigtigt fokuspunkt for Politiforbundet i de kommende år, og vi vil holde Rigspolitiet fast på, at det også bliver en realitet, sagde forbundsformand Claus Oxfeldt.

## ANTALLET AF POLITIFOLK I 2017/2018

Kilde: Rigspolitiet, Koncern HR

Polititjenestemænd i alt, inklusiv Grønland og Færøerne.





## Politiledere debatterede ledelsesrum - eller mangel på samme

**Hvordan får man ledelsesrum** som leder i dansk politi? Er det oven i købet forsvundet og skal først tages tilbage?

Det debatterede politilederne, da de var samlet til to endagsmedlemsmøder den 23. og 25. oktober i henholdsvis Østdanmark (Køge) og Vestdanmark (Middelfart).

Det var Politilederforeningen, der – som et nyt tiltag – havde indbudt til medlemsmøde for alle sine medlemmer på én gang. Altså fra politikommissærer og op til chefpolitiinspektører.

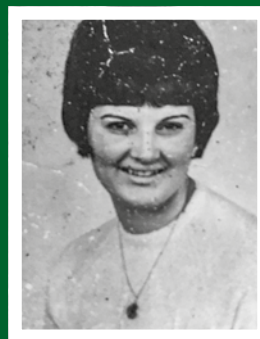
Ud over formandens korte status på Politilederforeningens virke, var der indlæg af formanden for ledelseskommisionen, Allan Søgaard Larsen, samt indlæg og paneldebat med forbundsformand Claus Oxfeldt og rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg. Allan Søgaard orienterede om Ledelseskommisionens anbefalinger, herunder vigtigheden af at "sætte borgerne først". Derudover havde han følgende nedslagspunkter fra kommissionens arbejde:

- Offentlig ledelse er en særlig disciplin.
- Man skal ikke være leder, hvis man ikke kan eller vil være med til at sætte retning.
- Faglig indsigt er vigtigt.

Forbundsformand Claus Oxfeldt pointerede, at ledelsesrummet skal fyldes med faglig ledelse, og at Politiforbundet har stort fokus på, at ledelsesspændet hele tiden er forsvarligt, således der skabes ledervilkår, som giver mulighed for god faglig ledelse. Formand for Politilederforening, Michael Agerbæk, fortæller, at medlemsmøderne er kommet for at blive: - Vi havde to gode dage, hvor der især var fokus på faglighed, uddannelse og politisk styring. Men der var også tid til netværkspleje blandt lederne. Jeg vil gerne takke alle fremmødte for deres engagement og faglige input på møderne. Det bekræfter os i, at vi skal fortsætte med denne mødeform, siger han.

## Slet ikke færdig med politiet efter 50 år

I december kan kontorfuldmægtig Else Marie Schou Pedersen fejre 50-års jubilæum i politiet. Glæden ved arbejdet er så stor, at hun ikke er klar til at gå på pension lige foreløbigt.



**Hun var 18 år gammel**, da hun i 1968 kom i lære ved Middelfart Politi som assistent inden for kontorarbejde. I dag er Else Marie Schou Pedersen 68 år gammel og kan, som en af få, fejre, at hun har været ansat i dansk politi i et halvt århundrede.

Else er kontorfuldmægtig og tjenestemand og har igennem et langt arbejdsliv prøvet et hav af forskellige opgaver, afdelinger og sågar byer. Hun arbejder i dag i politikspeditionen i Kolding hos Sydøstjyllands Politi, hvor arbejdet blandt andet består i at tage imod borgerhenvendelser og forskellige kontoropgaver.

- Jeg er stolt over, at jeg snart kan fejre 50 år i politiet. Men det kan jeg, fordi jeg altid har nydt at gå på arbejde. Mit job har været spændende, og jeg har haft mange gode kolleger. Det er derfor også lidt trist, at det snart skal slutte, siger Else Marie Schou Pedersen.

### Udvikling er opskriften på 50 år samme sted

Else Marie Schou Pedersen forklarer, at opskriften på 50 år i samme virksomhed er, at der er variation, ny læring og videreuddannelse undervejs.



- Jeg har haft berøring med rigtig mange arbejdsopgaver og afdelinger igennem årene. Kørekort, bøder, journaler, politikspedition og en hel del andet. Det har gjort, jeg altid har udviklet mig, og det er også derfor, jeg er blevet så længe, fortæller hun.

Hendes kontrakt ved politikspeditionen udløber i år, men på trods af at hun formelt set er nået pensionsalderen, har hun ikke lyst til at forlade politiet endnu. Derfor har hun søgt om at få sin kontrakt forlænget med 2,5 år. Svaret kommer i slutningen af november.



# Gammel trafikulykke satte en stopper for Karins arbejdsliv

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

Det her er historien om dengang, det gik grueligt galt under en udrykning for Karin Kastling. Det er også historien om et sikkerhedsnet, der fungerede, og om at være sin egen værste fjende. Den pensionerede tjenestehund Stoffer indgår også i historien – mest fordi den er for dejlig at udelade.

**K**

arin Kastlings politiliv tog en uventet og alvorlig drejning en decemberdag i 1997. Hun var 37 år og arbejdede som uro-

betjent i Frederikssund. Hun og hendes makker blev denne dag sendt med udrykning mod Frederiksværk. Karin kørte, og speederen var trykket tungt ned, for det skulle gå stærkt. Det næste, hun husker, er, at Forden lå på taget ude på en mark, og at der trippede får omkring den. Hun fik senere at vide, at der var tabt en stor bremsetromle på vejen, og at det var den, hun havde påkørt.

Færdselsuheldet var startskuddet på Karin Kastlings sygehistorie i politiet. Et forløb, der først fik sat det sidste punktum i januar i år, hvor hun blev afskediget med en tilskadekomstpension.

- Pensioneringen har givet mig ro, men at den først sker nu skyldes først og fremmest, at jeg har været min egen værste fjende. Forstået på den måde, at jeg har haft svært ved at tage imod hjælp, hvilket er ret ironisk, eftersom jeg selv er kollegastøtteperson. Men det tog lang tid for mig at indse, at hvis jeg skulle have et nogenlunde tåleligt liv, var jeg nødt til at sige stop, fortæller Karin Kastling.

Vi sidder i hendes hyggelige stue i et ældre hus i Frederikssund. Der er ild i brændeovnen, og en stor, langhåret schæfer ligger og snuer på gulvet. Det er Stoffer. 11 år og lidt stivbenet. Han blev som syvårig pensioneret som tjenestehund i Nordsjællands Politi, fordi han begyndte at få svært ved at løse sine opgaver. Så kom han hjem til Karin og hendes mand Johnny at bo.

- Så vi er to, der er pensioneret fra politiet, smiler Karin.

### Hukommelsen svigtede

Både Karin Kastling og hendes kollega Jens Guldborg slog deres hoveder alvorligt, da de forulykkede under udrykningen. (Læs Jens Guldborgs historie på side 50). Karin var indlagt i tre uger og var sammenlagt sygemeldt i tre måneder. Hun havde blandt andet pådraget sig et piskesmæld, der senere udviklede sig til fibromyalgi. Det er en reumatologisk sygdom, som er kendetegnet ved smerter i musklerne, træthed og nedsat

fysisk udholdenhed.

Karin, der i 1997 havde været 10 år i politiet og var nyskilt, var helt og aldeles opsat på at skulle tilbage til jobbet som urobetjent. Det kom hun, og hun forsøgte at køre på, som intet var hændt. Men hun havde svært ved at huske ting og måtte klare det meste på rutinen. Kollegerne var flinke til at tage hensyn til hende, men selv lyttede Karin ikke til signalerne fra sin overbelastede krop. På et tidspunkt tog hendes nærmeste leder dog fat i hende og sagde, at det var bedre, hvis hun blev flyttet til nærpolitiet i Stenløse.

- Først tænkte jeg, at det gik slet ikke. Vi var midt i en rockerkrig, og der var brug for mig i uropatruljen – men overflytningen viste sig at være god for mig. Hos nærpolitiet kunne jeg næsten komme og gå, som jeg ville, og jeg måtte løbe en tur i frokostpausen, hvilket var godt for min koncentrationsevne, fortæller Karin.

Men i 2003 knækkede filmen for hende. Hun var kommet i turnus i sekretariatet i Frederikssund som led i, at hun på sigt gerne ville le-dervejen, men det gik ikke.

- Jeg skulle jo til at lære nyt, men hver morgen måtte jeg sidde og læse op på det, jeg havde lært dagen forinden, for jeg kunne ikke længere huske det. Bunkerne voksede og voksede, det samme

gjorde mine frustrationer, husker Karin Kastling.

### Fleksjob og erstatning

Redning blev hendes daværende tillidsmand, Jesper Bach, som Karin Kastling selv udtrykker det.

Han overbeviste hende om, at hun skulle sygemelde sig. Den efterføl-

gende tid gennemgik Karin en masse undersøgelser, der resulterede i, at Arbejdsskadestyrelsen konkluderede, at hendes arbejdsevne var nedsat til 35 procent. Hun fik tilkendt en erstatning for tabt erhvervsevne i oktober 2004.

I foråret samme år var hun begyndt i fleksjob i forebyggelsesenheden i Frederikssund. Hun arbejdede 16 timer om ugen.

- Erstatningen betød meget for mig. Det var en anerkendelse af, at jeg var kommet alvorligt til skade i tjenesten. Jeg var også glad for mit fleksjob, selvom jeg kæmpede lidt med min identitet. Jeg har altid set mig selv som en "klassisk" politibetjent, og det har taget tid, psykologtimer og lykkepiller at acceptere, at det bliver jeg aldrig igen, forklarer Karin, der først for nyligt har lagt lykkepillerne på hylden til fordel for yoga og en særlig behandling med nåle.

### Kroppen lukkede ned

Hun kom til at elske sine 16 ugentlige timer som forebygger i Frederikssund. Men i 2017 blev Karin Kastling pludselig alvorligt syg og måtte indlægges. Hendes krop gjorde så ondt, at hun var på stærk morfin i flere dage. Karin magtede ingenting. Hendes krop lukkede nærmest ned.

- Da gik det op for mig, at det var min krop, der sagde fra. Jeg var meget frustreret. Hvis jeg ikke kunne klare et 16 timers job, hvad kunne jeg så klare? Men jeg indså, at jeg ville blive nødt til at stoppe i politiet, hvis jeg skulle have et nogenlunde tåleligt liv uden smerter, fortæller Karin Kastling.

Hun nåede lige at fejre 30 års politijubilæum, inden hun blev sygepensioneret den 1. januar i år.

Turen til stationen i Frederikssund for at aflevere politiskiltet husker hun tydeligt.

- Det var en meget underlig fornemmelse. Jeg slap dog for at rydde min kontorplads, da min mand og jeg arbejder i samme afdeling, så det lovede han at gøre for mig.

### Taknemmelighed

Selvom Karin Kastlings politiliv på ingen måde har formet sig, som hun havde forestillet sig, da hun begyndte i 1987, er hun ikke bitter.





Tværtimod er hun fuld af taknemmelighed over for den hjælp og støtte, hun har modtaget – hele vejen rundt. Fra sin mand og familie, kolleger og lokale ledere til politiforeningen, HR-afdelingen, FTF-A og Politiforbundet.

- Jeg har aldrig følt mig som et nummer i rækken. Netværket har fungeret, været der for mig og ydet professionel støtte og sagsbehandling. Det har betydet alverden og givet mig en tryghed, siger Karin.

Hun savner naturligvis at være en del af politiet og dermed en del af sammenholdet, for hun kan konstatere, at talemåden "ude af øje – ude af sind" holder stik. Hendes sygdom har dog lært hende at leve i nuet. At tage en dag ad gangen og glæde sig over de dage, der er gode. Selvom sygepensioneringen er en god løsning for Karin Kastling, og hun mentalt har forberedt sig på den, har humøret alligevel taget et dyk, efter at pensionisttilværelsen blev en realitet.

### Altid "politier"

Karin Kastling er nu begyndt i et 10 timers fleksjob på det lokale gymnasium, hvor hun registrerer ind- og udlån af bøger. Det er uden ansvar og består af simple rutiner, og Karin er glad for jobbet.

Hendes voksne børn lader dog ofte bemærkninger falde om, at hun stadig formulerer sig, som om hun er ansat i politiet.

- Jeg vil nok altid være "politier". Nu er jeg bare en pensioneret én af slagsen, siger Karin.

Schæferhunden Stoffer slipper en højlydt prut. Det er signalet til at takke af. Vi siger farvel ude i haven. Stoffer er trasket med og har taget en punkteret, amerikansk fodbold i gabet. Stoffer har heller ikke helt lagt sin polititilværelse fra sig.

- Du skal ikke forsøge at tage bolden fra ham. Det er han stadig for meget politihund til, at det kan lade sig gøre, advarer Karin Kastling med et smil og klapper sin hund. ■

## En særlig tak

Karin Kastling er dybt taknemmelig over den støtte, hun har fået gennem alle de år, hvor hun har kæmpet med følgevirkningerne af sin tilskadekomst i tjenesten i 1997. Systemet virker, konstaterer hun, og sender en særlig tak til:

- Jesper Bach, daværende tillidsmand i Frederikssund Politi.
- Kim Dueholm, nuværende tillidsmand i Frederikssund, Nordsjællands Politi.
- Finn Moseholm, forbundssekretær i Politiforbundet.
- Flemming Olsen, forbundssekretær i Politiforbundet.
- Lisbeth Snedker, socialrådgiver i FTF.
- Michael Gaml, daværende leder i Frederikssund.
- Merete Kromann, HR-konsulent i Nordsjællands Politi.



## Ekspertbistand fra forbundet

Er du kommet til skade i tjenesten eller ramt af sygdom, der gør, at du helbredsmæssigt har risiko for ikke længere at kunne varetage din stilling som tjenestemand? Så er der hjælp at hente, når du er medlem af Politiforbundet.

### Det er blandt andet i form af:

- Socialrådgiverbistand. Gennem samarbejde med hovedorganisationen FTF. F.eks. i forbindelse med mulighederne for skånejob, § 56-ordning eller et fleksjob.
- Bistand til sagsbehandling af arbejdsskaden via den lokale politiforening og/eller af Politiforbundet.
- Klarlægning af evt. muligheder for kvalificeret svagelighedspension i forbindelse med sygdom og tilskadekomstpension i forbindelse med tilskadekomst samt hjælp til beregning af de økonomiske konsekvenser.
- Juridisk bistand, hvis det er nødvendigt.

# Da jeg var tæt på at slå en ung knægt, sygemeldte jeg mig

Jens Guldborg sad på passagersædet den skæbnesvangre decemberdag i 1997, hvor en patruljevogn fra Frederikssunds Politi **forulykkede under en udrykning**. Ligesom Karin Kastling kom han slemt til skade, men først i juni i år har Jens Guldborg kastet håndklædet i ringen og sygemeldt sig.

- Jeg har desværre forsøgt at være He-Man alt for længe, siger han.

TEKST KARINA BJØRNHOLDT

D

et var midt under en politiforretning i maj i år, at det for alvor stod klart for 57-årige Jens Guldborg, at nu gik den ikke

længere. Politiasistenten havde hævet sin hånd og var meget tæt på at uddele et knytnæveslag til en yngre mand, der var provokerende og nægtede at gøre, som han blev bedt om.

Jens Guldborg fik stoppet sig selv, men han var efterfølgende chokeret over, hvor tæt han egentlig havde været på at udøve vold og miste sit job. Han

gik i tænkeboks weekenden over og kom til den konklusion, at han blev nødt til at sygemelde sig. Det har han nu været siden juni.

## Ingen ordentlig søvn i tre år

Forud er gået tre år – måske endda flere – hvor han reelt kun har fået to-tre timers søvn hver nat. Hans søvn bliver forstyrret af drømme, der kan fortsætte i det uendelige, selvom han vågner otte-ni gange i løbet af natten. Tidligere har drømmene ikke været relateret til hans arbejde som polititjenestemand, men det er de, efter han er blevet sygemeldt. De handler ikke om selve trafikulykken i 1997, men om alle mulige hændelser og oplevelser, han har haft i sit politiliv.

- Vi taler jo nok om den berømte "rygsæk", der er blevet fyldt op og flyder over, erkender Jens Guldborg.

## Holdt det for sig selv

Da Karin Kastling og han forulykkede i tjenesten for snart 21 år siden, slog han hovedet alvorligt, brækkede en skulder,

punkterede lungerne og fik ødelagt en del tænder. Han fik senere anerkendt et mén på 20 procent, hvoraf de 18 omhandlede hans skader i hovedet.

- Min indlæringssevne er stort set nul. Efter 10 minutters informationer står min hjerne af. Desuden har jeg svært ved at være sammen med for mange mennesker ad gangen, fortæller Jens Guldborg.

Han har dog passet sit 37-timers politijob siden ulykken. Stort set uden sygedage, og derfor er der ikke mange på hans arbejdsplads i Frederikssund, der har vidst, at han egentlig gik og kæmpede med nogle fysiske og psykiske problemer. Muligvis også fordi han som sagsbehandler har haft mulighed for at "passe sig selv."

- Jeg er fra den generation, hvor man ikke taler så åbent om sådan nogle ting. Desværre, kan man sige, for mine indlærings- og koncentrationsproblemer har været tiltagende gennem årene, uden at jeg italesatte det eller søgte hjælp. Og så kom det med søvnproblemerne oveni. Nogle af mine nærmeste ledere har dog kendt til mine udfordringer og har taget hensyn til, at jeg ikke skulle sidde med de meget komplicerede sager, men min sygemelding kom bag på mange, fortæller Jens Guldborg.

## Sygemelding var en lettelse

Der er blevet løftet et tungt åg fra Jens Guldborgs skuldre efter hans sygemelding. For ubevidst har det været en stor belastning at opretholde en facade og forsøge at få sit arbejdsliv til at fungere, selvom det gik ned ad bakke med koncentrationen, søvnen og evnen til at være sammen med mange mennesker. Samtidig kunne han også mærke, at hans personlighed ændrede sig. Hans lunte blev kortere og kortere.

Jens Guldborgs håb for fremtiden er, at hans tilstand ikke fortsætter med at forværres, og at der måske stadig er et arbejdsliv i politiet at vende tilbage til. Lige nu er han dog ikke alt for optimistisk.

- Men det er der andre, der må afgøre, siger han med henvisning til, at procedurerne omkring udredning af hans arbejdsskadesag nu er sat i gang med hjælp fra Politiforbundet. ■



# 8.000 følgere på Facebook – er du en af dem?

På Politiforbundets Facebookside kan du følge med i nyt fra forbundet og deltage i debatten om aktuelle sager med en faglig vinkel. I oktober måned var det mest kommenterede og delte opslag om den katastrofale dom i landsretten om afskedigelsen af en 56-årig polititjenestemand.

Gå ind og "Synes godt om" facebook siden og bland dig i debatten. Vi ses på Facebook!



## Nyt navn til ny hovedorganisation: Fagbevægelsens Hovedorganisation

Mere end 80 fagforbund heriblandt Politiforbundet og i alt 1,4 millioner lønmodtagere har fået nyt navn og logo pr 1. januar 2019. LO og FTF besluttede i foråret at danne en ny fælles hovedorganisation fra årsskiftet. Hovedbestyrelsen i den nye hovedorganisation har nu vedtaget navn og logo. Fagbevægelsens Hovedorganisation bliver navnet med forkortelsen FH. Formand for Fagbevægelsens Hovedorganisation er Lizette Risgaard. Politiforbundets forbundsformand sidder med i det nye forretningsudvalg.



Politiforbundet  
H. C. Andersens Boulevard 38  
1553 København V  
Telefon: 33 45 59 00  
Mail: mail@politiforbundet.dk  
Åbningstider: 9.00-15.00

Formand:  
Claus Oxfeldt  
Mobil: 51 27 30 30

Næstformand:  
Claus Hartmann  
Mobil: 40 14 14 99

Formand for Københavns  
Politiforening:  
Michael Bergmann Møller  
Mobil: 51 85 78 56

Formand for Vestegnens  
Politiforening:  
Jørgen Jensen  
Mobil: 24 96 30 02

Formand for  
Rigspolitiforeningen:  
Jørgen Olsen  
Mobil: 22 75 25 94

Formand for Nordjyllands  
Politiforening:  
Poul Buus  
Mobil: 21 46 15 58

Formand for Midt- og  
Vestjyllands Politiforening:  
Henrik Skriver Jensen  
Mobil: 51 79 17 81

Formand for Østjyllands  
Politiforening:  
Heino Kegel  
Mobil: 30 45 72 26

Formand for Sydøstjyllands  
Politiforening:  
Carsten Weber Hansen  
Mobil: 42 77 05 55

Formand for Syd- og  
Sønderjyllands Politiforening:  
Niels Hedeager  
Mobil: 20 47 87 41

Formand for Fyns  
Politiforening:  
Per Svanegaard Nielsen  
Mobil: 25 55 58 61

Formand for Nordsjællands  
Politiforening:  
Lars Jensen  
Mobil: 42 56 42 30

Formand for Midt- og  
Vestsjællands Politiforening:  
Mogens Heggelund  
Mobil: 25 42 63 15

Formand for Sydsjællands og  
Lolland-Falsters Politiforening:  
John Hansen  
Mobil: 40 58 82 27

Formand for Bornholms  
Politiforening:  
Michael Per Mortensen  
Mobil: 53 80 05 07

Formand for  
Politiledersforeningen:  
Michael Agerbæk  
Mobil: 72 58 89 54

Formand for Domstolenes  
Tjenestemandsförening:  
Pia Brostrøm  
Mobil: 23 74 54 06

Formand for Grønlands  
Politiforening:  
Jesper Fleischer  
Mobil: 00299 58 69 22

Formand for Færøernes  
Politiforening:  
Absalon Áargarð  
Mobil: 00298 28 48 82



## Forsikringer for alle ansatte ved Politiet

Fortæl dine kollegaer, at de også kan købe bedre forsikringer til bedre priser...

Du kender os godt – måske har du endda forsikringer hos os?

Du kan nemlig være medlem og købe forsikringer hos os, fordi du er ansat som politibetjent. Vi passer på dig ved at tilbyde dig bedre forsikringer, der er tilpasset lige netop dine behov, både som privatperson og i tjenesten.

Men vi vil også gerne passe på dine kollegaer. Vi vil gerne sørge for, at **alle ansatte ved Politiet** har de rigtige forsikringer. Vi vil gerne sikre, at der bliver taget godt hånd om dem, deres familier og deres værdier.

Ikke alle modtager dette blad, så del endelig budskabet, når du møder dine kollegaer ved vagtskifte eller hilser på kontorpersonalet. Nævn det for politieleven, der sidder ved siden af dig i patruljevognen og kollegaen, du træner sammen med efter arbejde. På den måde kan vi alle være med til at passe på hinanden.

**Læs mere om Vores forsikringer på [popermo.dk](http://popermo.dk)  
– eller giv telefonnummeret videre...**

Ring til os på  
**66 12 94 48**



Forsikring for de udvalgte



Popermo Forsikring GS  
C.F. Tietgens Boulevard 38  
5220 Odense SØ

Telefon 66 12 94 48  
[popermo.dk](http://popermo.dk)  
CVR 61 67 23 11

Popermo er et dansk forsikringsselskab  
og er medlem af Garantifonden  
for skadesforsikringsselskaber



 **popermo**  
VORES FORSIKRING

# DEBAT



## DEBATINDLÆG I FAGBLADET DANSK POLITI

DANSK POLITI modtager meget gerne dit indlæg. Send det til [blad@politiforbundet.dk](mailto:blad@politiforbundet.dk) sammen med et portrætbillede af dig selv. Redaktionen forbeholder sig retten til at redigere og forkorte modtagne indlæg, naturligvis uden at ændre i de holdninger, indlægget giver udtryk for. De debatindlæg, der bringes, tegner udelukkende skribenternes egne holdninger, og er altså ikke et udtryk for Politiforbundets fagpolitiske retning eller ståsted.



Af Lars Ege Olesen,  
pensioneret politiassistent,  
Fyns Politi

### Konstruktiv kritik: Er det nu en god ide?

**Når politiledelsen** lader forstå, at man gerne vil have konstruktiv kritiske medarbejdere og beskriver generation Z som "folk, der vil gøre en forskel, men som vil gøre det på deres egen måde", varsler det godt for fremtiden. Men holder det i virkeligheden? Min egen erfaring peger i en anden retning, men det var jo også i en anden tid.

Da jeg læste artiklen "Kampen om de unge" i nr. 3 af DANSK POLITI 2018, hæftede jeg mig særligt ved passagerne om, at de unge nu om stunder er konstruktivt kritiske vedrørende deres arbejde og karrieremuligheder m.v., og det er noget, man skal tage hensyn til for at beholde de gode, unge politifolk i tjenesten.

Det fik mig til at tænke på

min egen karriere i politiet, som begyndte den 1. november 1978 og sluttede den 31. december 2016. I stort set hele den periode fandtes et personalereskab, som populært blev kaldt "Bedømmelsessystemet". Det afsluttedes i 2007, og for dem, som ikke har arbejdet under det system, kan jeg kort fortælle, at det fungerede på den måde, at hvert tjenestested havde et bedømmelsesudvalg bestående af medarbejder- og ledelsesrepræsentanter. Hvert år gennemgik udvalget tjenestestedets politiansatte, som blev bedømt ud fra nogle forudbestemte kriterier. Efter det årlige møde fik den enkelte tilsendt et bedømmelseskema, hvor man kunne læse, hvordan man var blevet bedømt.

Engang i slutningen af 1990'erne – jeg husker ikke præcist hvornår – fik jeg mit skema tilsendt og kunne da konstatere, at jeg i emnet "Evnens til at tale med folk" var blevet rykket en tak ned i forhold til tidligere år.

Jeg forstod intet af dette. Især ikke, når jeg tog i betragtning, at jeg i de foregående år stort set ikke havde lavet andet en patruljetjeneste og således altid været "på gaden" og aldrig havde modtaget en klage!

Jeg besluttede derfor at

tage imod tilbuddet om en samtale med min tildelte samtalepartner. Da vi nåede til punktet, og jeg udtalte min undren over bedømmelsen i lyset af, jeg ikke havde haft nogen klagesag overhovedet fra publikum, udtalte min samtalepartner: "Nå ja, men det er ikke publikum, du ikke kan tale med, det er kollegerne".

Det kom fuldstændig bag på mig. Det var jeg ikke forberedt på, så jeg udbad mig en forklaring, så jeg kunne forholde mig konstruktivt til bedømmelsen.

Det korte af det lange var, at min samtalepartner ikke kunne eller ville udtale sig nærmere, og efterfølgende, når jeg rettede henvendelse til mine foresatte "op i systemet", blev resultatet det samme.

Jeg gik herefter i cirka 14 dage og grublede over, hvordan jeg skulle forholde mig til det passerede. Der havde på daværende tidspunkt været nogle personalesager, hvor personale var afskediget med begrundelsen "samarbejdsvanskeligheder".

Jeg kunne ikke lade være med at få den tanke, at dette måske var første trin i min kommende afskedigelsessag, begrundet i samarbejdsvanskeligheder. Denne tanke blev kraftigt nærret af det faktum, at

ingen ville udtale sig og konkretisere, hvad sagen drejede sig om.

Jeg endte med at iværksætte en personlig handleplan, som jeg ikke delagtiggjorde nogen i. Jeg besluttede, at jeg frem til modtagelsen af næste års bedømmelseskema aldrig ville udtale mig i tjenstlig sammenhæng, men kun tale med ved kaffebordet om smalltalk.

Denne plan blev gennemført punktligt, og da jeg næste år modtog mit bedømmelseskema, var mine evner til at tale med kolleger tilbage på forrige års niveau!

Igen udbad jeg mig en samtale med min samtalepartner – samme person – og med samme resultat. Jeg fik ingen begrundelse for bedømmelsen. Det fik jeg heller ikke, selvom jeg på samme måde som året før rettede henvendelse "op i systemet".

Som jeg så det dengang, var der nu to muligheder:

1. Unavngivne personer/person ønskede, at jeg skulle holde min mund i faglige sammenhænge, idet min tale gav "støj".
2. Min førnævnte antagelse vedrørende en personalesag angående samarbejdsvanskeligheder var korrekt.

På det tidspunkt var min hustru og jeg forsørgere af store teenagere, så jeg besluttede, at jeg måtte bide det i mig og agere i det, som nu tilsyneladende var min virkelighed. Jeg besluttede derfor at søge funktionsstillinger, som bragte mig i den situation, at jeg helst skulle arbejde alene og i dagligdagen helst være sammen med så få kolleger som muligt. Ligeledes holdt jeg mig ude af alt socialt liv på tjenestestedet.

Denne plan lykkedes fuldt ud, idet de stillinger, jeg søgte, oftest var meget lidt eftertragtede i almindelighed og i særdeleshed, da jeg i 2005 søgte en stilling/uddannelse som køresagkyndig til alle kørekortskategorier.

Så efter cirka 11 års virke som køresagkyndig, kunne jeg ved årsskiftet 2016/2017 afslutte mit arbejdsliv ved politiet. Jeg fik stort set lov til at beskæftige mig med det, jeg søgte, så rent arbejdsmæssigt var mit "politiliv" ganske godt.

På det personalemæssige plan synes jeg nok, at der er meget tilbage at ønske. Jeg kunne godt have tænkt mig, at bedømmelsesudvalget/ledelsen havde stået ved sine beslutninger, så vi kunne indgå i en konstruktiv samtale i stedet for at agere på

en sådan måde, at jeg blev holdt i uvished og egentlig i en evig angst for at glemme at holde "ryggen op mod muren", for hvem var min ven, og hvem var min fjende?

Og hvorfor så skrive denne artikel? Det er jo alt sammen så længe siden, og de involverede personer er måske alle pensionerede eller døde, og i øvrigt blev bedømmelsessystemet i sin oprindelige form udfaset i 2007.

At den nuværende politiledelse lovpriser en generation, "der gerne vil gøre en forskel, men som vil gøre det på sin egen måde", og lovpriser den "konstruktivt kritiske" kollega varsler da bestemt godt for fremtiden og for de yngre og de kommende kolleger. Nå ja, faktisk lød de samme toner dengang, vi havde "Bedømmelsessystemet", men lad nu ikke det ødelægge den gode stemning og troen på fremtiden.

Jeg håber, at ingen fremover vil komme i min situation, men at domme efter tidens tone i DANSK POLITI tyder alt på, at den nuværende politiledelse er blevet mere moderne. Det er rart at erfare, og det vælger jeg at tro på! ■



Af specialkonsulent Per From Pedersen, Rigspolitiet

### Det kan kun gå for langsomt med at lave anstændigt og proaktivt politiarbejde igen

**”Vi har mistet nærheden.** Vi har mistet politifolk på gaden, som opretholder demokratiet og viser synlighed. (...) Alligevel er alle politifolk fjernet fra gadepatrulje og lokalområder. Det skal der ændres på. Vi har svigtet vores opgave.”

”Malmø er eksemplet på, hvad der sker, når du fjerner politifolk fra gadepatrulje og dialog. De bandedere, som i dag styrer området, kendte vi allerede, da de var unge, men vi har aldrig sat ind over for dem, før det var for sent.”

Dette var to af de highlightede tekstdele fra sidste nummer af nærværende blads artikel om forholdene i Sverige i almindelighed og for svensk politi i særdeleshed. Men med fjernelsen af bynavnet Malmø kunne det jo lige så godt beskrive forholdene her i landet efter

den ulyksalige politireform. Hvor kloge mennesker, der dog ikke havde meget begreb om politiarbejde, men alligevel var blevet sat til at rode med et ”fremtidens politi” – med hjælp fra stinkende dyre konsulentfirmaer – fik regnet sig frem til, at reformen ville bringe 800 flere politifolk på gaden... hvilket var det helt store salgsargument over for politikerne. Reformen og dens senere fejlslagne følgesvende fjernede vel et nogenlunde tilsvarende antal politifolk fra gaden.

Man kan ikke lade være med at tænke på, hvor gamle de individer, der for tiden render rundt og skyder vildt omkring sig i gaderne, var dengang i 2007, hvorfra vi holdt op med at drive ordentligt og præventivt politiarbejde. Tankevækkende at det nære politi, lokalpoliti, landbetjente og så videre i tæt samarbejde med et velfungerende SSP-samarbejde, som burde have fanget op på disse knægte mens tid var, blev skyllet ud med badevandet. Mens alle i øverste ledelse klappede i hænderne og den daværende justitsminister stolt proklamerede, at politireformen var hendes tredje barn. Forhåbentlig er det gået hendes to øvrige børn bedre i tilværelsen. Imponerende hvor få år det

tog at splitte en nogenlunde velfungerende organisation, i lighed med SKAT, DSB og andre gode offentlige virksomheder, der har fået en tur i New Public Management- og DJØF-møllen. Som gammel distriktsbetjent og SSP'er kan man kun udbryde et: ”Skam Jer!”

Nu er der så stadig høje røster, der – adskillige år for sent – er begyndt at udtale ønsker til og krav om et ”politi nærmere til borgerne” og så videre. Som om man netop har fundet en af de vises sten. Nogen skal nok få et par fine AC-stillinger på den bekostning – men vi er stadig nogle, som kan huske tilbage...

Ikke desto mindre kan det selvklart kun gå for langsomt med at begynde at lave anstændigt og proaktivt politiarbejde igen. God idé at begynde at tage missionen alvorligt; altså hvad vi egentlig er sat i verden for som politi i en demokratisk retsstat. ■



Af Pa. Thomas Rosing, Patruljecenter Syd, Sydøstjyllands Politi

### Min kæbe er gået i krampe!

**Den 14.-15. februar 2015** kom beredskaberne på prøve i Danmark, da der skete et terrorangreb i København. Vi var alle klar til at stå sammen om at løse denne opgave. I mellemtiden har vi oplevet, at der har været store strømninger af migranter gennem Europa, og vi oplevede i september 2015, at en stor del af dem udvandrede fra et flygtningecenter i Sønderjylland og gik en tur på motorvejen.

Politiken den 17. februar 2016:

”Det gælder om at bide tænderne sammen de næste to år, men derefter vil der tegne sig et helt andet billede«, siger han og peger på, at der er blevet indgået en ny politisk aftale, som giver politiet flere penge de kommende år og desuden



betyder, at der vil blive uddannet flere politifolk ”.

- Rigspolitichef Jens Henrik Højbjerg.

Hey Jens, tiden er gået, men det er ikke blevet bedre!

Der er sket meget mere siden da, og kriminalitetsbilledet har ændret sig, hvilket har krævet sine ressourcer; herunder at Rigspolitiet har skullet styrkes – noget, som har trukket store vekslers på kredsene. Det har krævet reorganiseringer, effektiviseringer og til en vis grænse forståelse for, at vi ikke har kunnet løfte hidtidige opgaver, som vi plejede. Det store stempel med ”Henlagt” er taget frem med velsignelse fra Christiansborg, og så kan man diskutere retfærdigheden i det...

Men det er ikke her, jeg bekymrer mig.

Jeg skrev et lignende brev for et år siden, da jeg kunne mærke, at familien begyndte at vise tegn på, at mit arbejde tog mere, end det kunne kræve, men brevet blev på computeren. Men jeg føler mig som en god betjent, som klapper hælene sammen, springer ind i opgaverne og rationaliserer bagefter, og til tider undrer jeg mig over dette. Mange af os politifolk er ikke bange for konfrontationer, vi er et korps, og vi holder sammen. Skal vi løse en opgave i samfundet,

kaster vi os hovedkulds ud i det – men internt har vi imidlertid svært ved at sige tingene ligeud og stå frem.

Brevet, jeg skrev, omhandlede min bekymring over, at jeg så, at kolleger havde downloadet en app på deres tjenestetelefon, som viste, hvor mange år, måneder, dage, timer og minutter de havde til pensioneringen. Endvidere var flokken af kolleger, som regnede på konsekvenserne ved orlov, nedsat tid og pension, hvis de stoppede, vokset – og mange førte det ud i livet, hvilket medførte, at man til sidst måtte spørge fra Rigspolitiet, hvorfor kollegerne gjorde det.

Jeg står selv i den situation, at jeg har min datter hver anden weekend, som er hellig for mig, og så er der orden på den front. Virkeligheden er bare sådan, at vi nu arbejder hver anden weekend også, selvom man blev lovet, at sådan ville det ikke blive. Det er svært for en djøf'er at forstå, at der sker ændringer, som der altid har gjort; kolleger bliver langtidssygemeldte af forskellige årsager, bliver gravide, finder andet arbejde, bliver suspenderet og/eller fyret og så videre, men regnearket kan ikke forudsige dette, så det kan åbenbart ikke ske. Så står man i en situation

som for eksempel undertegnede p.t., hvor man har en normering på omkring 32, og der er 17, som er beredskabsparate. Det betyder, at man skal tage ferie, hvis man ønsker en kæresteweekend, deltage i fødselsdage, konfirmationer, bryllupper etc., da fleksibiliteten er ødelagt på forhånd. Vi er mange, som har delebørn, så vi kan ikke byde ind med en bytter, når vi er låst. Friheden er ligeledes blevet inddraget i et omfang, som er skammeligt, og belønningen er ringe – og hvad kan man i sidste ende bruge den til?

De nye regler, som omfatter udbetaling af normtimer, af timer og ordinære fridage, og hvor det i sidste ende er politidirektøren, som afgør dette, har sat en lås for mange af os. Vi kan ikke længere råde over Polvagt, hvis vi har over 40 timer i normtid, men det kan vores chef og planlægningsenheder, hvilket er ret skidt for en familieplanlægning hjemme hos os, da vi ikke længere har indflydelse på vagtskemaet andet i et meget begrænset omfang.

Vi oplever store optag på Politiskolen, og man har lavet en midlertidig politiskole i Fredericia, som også kræver arbejdskraft. De store optag på Politiskolen har, med al respekt, også medført en noget svingen-

de ”kvalitet”, og man hører gentagne gange, at der bliver udfyldt bunker af papirer på enkelte af de optagne, herunder kørsel og skydning, og at det er påkrævet, at de får mere undervisning på visse områder, hvilket bliver ignoreret fra Politiskolen. Eleverne skubbes blot ud i kredsene, hvor man kan diskutere det fornuftige i det. Jeg har i mellemtiden læst Oxfeldts leder i DANSK POLITI 04/18, og har modtaget budskabet med en vis skepsis.

Jeg nyder at grine af USA og deres præsident og vælger at se, at deres topstyring og handlinger lægger sig efter, hvad der er på mode. Men det er også bekymrende, og jeg tænkte indtil for nylig: ”Godt vi ikke er sådan her i Danmark”. Men kigger vi godt indad, så har vi måske ikke den tredelte magtfordeling, som Grundloven foreskriver. Vi oplever justitsministeren, som blander sig helt ned på det udøvende niveau, og populistpolitikere som lader vores dagsorden diktere af, hvad dagspressen har besluttet sig for at bringe, hvilket har skabt dyre blå biler på Nørrebro og et burkaforbud og et hav af andre skøre påfund.

Med mine tidligere erfaringer fra et arbejdsliv hos virksomheder som Carls-

berg, Dansk Supermarked og Jysk Sengetøjslager, som – i parentes bemærket – alle er fornuftige virksomheder med en udmærket succes, er det i de tilfælde den enkelte medarbejder, der skaber succes, når vedkommende føler sig som en del af det hele og har en medindflydelse i det store billede. Som et lille eksempel skrev en konsulentvirksomhed, som også er Rigspolitiet bekendt, til Lars Larsen, at de kunne spare ham for et trecifret millionbeløb ved at få lavet konsulentarbejde og finde effektiviseringer (besparelser) i Jysk – for kun 45 millioner kroner. Som købmand virker det umiddelbart som et godt tilbud, men han sagde nej tak og sendte en mail til samtlige medarbejdere, som han kaldte "Spar2". I mailen forklarede han det, som det var, og udlovede 15.000 kroner til en personalefest til den butik, som havde det bedste spareforslag, 3.000 kroner til andenpladsen og 2.000 kroner til tredjepladsen. En samlet udgift på 20.000 kroner – og han fik flere forslag til besparelser, end konsulentvirksomheden kunne love og sparede dermed endnu flere penge.

Jeg læste selv ledelse, før jeg kom ind til politiet, og jeg lærte en masse herom. Men den form for ledelse, der bliver praktiseret, minder om 1950'ernes samlebåndproduktion, som er afskaffet for årtier siden. Det var menneskelig ledelse og ikke den mekaniske ledelse, som man praktiserer i dag. Der er ganske vist håb forude, idet mange af vores nye ledere har været på kursus og lært om X og Y ledelse og er begyndt at vise interesse for det enkelte individ, men

med presset helt oppefra kan man godt mærke, at man i sidste ende kun er et produktionsnummer og en lille pixel i det store billede. Mit håb er, at det bliver bedre. Jeg ytrede dette over for en vpi. for et par år siden, som forklarede, at han selv dykkede i sin fritid, og at ledelsen i dansk politi var meget lig det at dykke i en sø. På bunden kunne alt være helt klart og stillestående, hvilket det også var ved overfladen, men lagene imellem var uklare og mudrede. Heri skulle man lægge, at der sad en masse mennesker (vpi.-niveau op til cpi.), som på papiret skulle løse umulige opgaver, anvende næsten ligeså kreative metoder som Esben Lunde Larsen og jonglere med tal og fakta, så det så godt ud, og man kunne blive klappet af og sat i udsigt til en forfremmelse.

Jeg blev sendt på kursus på en 8-16 vagt, hvilket var spændende, mødte i den store by til en masse information og kendte én af dem, der skulle undervise. Underviserne havde brugt ualmindeligt lang tid på forberedelse, og de glædede sig til at fylde os med viden. Jeg kiggede på dagsskemaet og tænkte, hvordan skal vi klare fire kæmpe områder på en dag og så have en forventning om, at vi skal kunne huske alt det, vi får ind. Så fik jeg af vide, at man havde kocht indlæggene ned, så der kunne være fire på en dag, og så var vi undervist i dem. Her kunne man så sætte fire afkrydsninger i et Exel-ark og så have sin ryg fri og kunne sige, at hver enkelt medarbejder nu havde modtaget undervisning i de gældende områder.

Jeg ved, at dette indlæg stiller spørgsmålstegn, og at

det for nogle virker stødende på visse punkter, men det er blot en daglig frustration, som jeg møder på gangene, når man taler med kolleger, og som vi – som tidligere nævnt – ikke er for gode til at komme frem med. Jeg er også blevet advaret om, at der huskes særligt godt, når nogen har påpeget problemer, hvorfor jeg bør overveje dette indlæg, men på den anden side, så kan jeg ikke se, hvad der kan blive værre.

Det nemme svar, som ofte er givet på disse forespørgsler, er: "Hvad vil du ha', vi skal gøre?", "Vi håber det går!", "Der er ikke så meget, jeg kan gøre ved det alligevel!", "Men det gik jo!".

Ja, nu kramper kæben. De sidste tre år har man lagt et pres på hjemmefronten, når man ikke har kunnet deltage i bryllupper, runde fødselsdage, konfirmationer og så videre. Min datters mors svigerfamilie har til tider spurgt ind til, hvordan de kan planlægge begivenheder, så hun kan deltage, og om jeg kan regne med, at min arbejdsplan holder. Det er fornuftigt af dem, men også bekymrende, at vores arbejdsrod spreder så mange ringe og har indflydelse så langt ude. ■

Af pa. Frank Thye Andersen,  
Efterforskningsenheden,  
Københavns Politi

## Politiet – en public service virksomhed?

**Set i lyset** af den seneste tids større retssager (Tibetsagen, Ubådssagen, Manhunt den 28. september 2018, Stein Bagger) er det vist åbenbart for enhver, at offentligheden via medierne stiller større og større krav til informationer fra politiet. Det er naturligt nok – samfundet ændrer sig, og politiet skal ændre sig med og tilpasse sig. Vi skal stå til ansvar for, hvad vi gør, og det gør vi gerne.

Det gælder også på området information til offentligheden omkring politisager. Tidligere var der tale om en vis form for samarbejde mellem politi og medier, hvor grænserne løbende blev afpasset begge parter interesser. Men på det seneste virker det på mig som om, at der alene er tale om et ufravigeligt krav fra medierne om adgang til alle oplysninger i sagerne. Ofte uden forbehold for de involveredes privatliv eller tanke på konsekvenserne for samme personer, når de eksponeres. Og efter min mening giver politiet nu ofte detaljer, som jeg har meget svært ved at se har andet end sensationskarakter.

Det er en tendens, som er blevet tydeligere gennem længere tid. Det er naturligt at tro, at det for størstedelen er en effekt af internettets stadig større indflydelse. Den gennemsnitlige bruger af de nye medier forventer adgang til alle informationer, her og nu. Og hvis ikke data stilles til rådighed, udbliver reaktionen ikke. Der

dislikes eller kommenteres med det samme, ofte med betydelig kraft i udtryksmåden.

Vi må konstatere, at ledere i politiet i stadig højere grad frigiver oplysninger og detaljer end tidligere. Personligt er jeg ved at blive svært betænkelig, når jeg ser, i hvilken grad vores ledere i politiet lægger sig på maven for medierne. Og det gælder såvel nuværende som pensionerede.

Spørgsmålet er nok, om ikke grænsen for almindelig anstændighed er nået?

Når der kører en større sag, forsøger medierne at få viden ved at henvende sig til de personer, som har den viden, der kan belyse sagen. Og som stiller sig til rådighed. Det skal medierne ikke klandres for, de kæmper for deres overlevelse. Det er efterhånden blevet til, at politistoffet fylder rigtig meget i det samlede mediebillede. Det er naturligt nok, alle kan relatere sig til voldsomme begivenheder og de følelser, som opstår i forbindelse dermed. Det sælger. Pressens opmærksomhed for disse sager er naturlig.

Tænk på Hans Jørgen Bonnichsen, Ove Dahl, Frank Jensen, Kurt Kragh, Bent Isager-Nielsen. Listen er ved at være lang. Og her er kun medtaget de mest markante.

Disse eksperter (som de ofte bliver præsenteret) forholder sig til de sager, som de bliver præsenteret for. De vurderer, analyserer, drager paralleller, kritiserer og kommer med deres bud på, hvordan sagerne har været behandlet. Eller burde være behandlet. Fred være med det, vi skal kunne tåle kritik.

Misforstå mig nu venligst ikke, vi skal være åbne om-

kring, hvad vi laver. Men der er bare i mine øjne en stor forskel på, hvorvidt politiledere står frem i diverse medier og beretter om sagerne, eller om det kommer til offentlighedens kendskab via de offentlige retsmøder. Hvorfra enhver, der er tilstede, så kan referere i de omfang, de ønsker.

Jeg har efterhånden været hos politiet så længe, at jeg regnes for en af "den gamle garde". Jeg tænker ofte på gammeldags begreber som medmenneskelighed, sømmelighed, ordentlighed, anstændighed. Og jeg synes mere og mere, at disse værdier fraviges/ fravælges. Det virker efterhånden, som om enkelte ledere (tidligere som nuværende) søger og trives med den eksponering, som de kan opnå via medierne.

Oven i købet bliver hensynet til vores opklaringsmetoder mindre og mindre. Det er ikke nogen ny problematik. Men vi har efterhånden aktivt vist vores efterforskningskridt frem i en sådan grad, at det ikke længere bare er de hårdeste kriminelle, som har kendskabet til det.

Og så er der vist heller ingen tvivl om, at det er blevet en økonomisk attraktiv vej at gå. Bogudgivelser, foredragsvirksomhed og "bistand" (ekspertudtalelser) betales, efter min viden, med rigtig pæne beløb.

På det seneste er det så nået dertil, at jeg er begyndt at tænke på, hvorvidt enkelte chefers interesse for sagerne alene er af faglig karakter. Og hvis det ikke er faglig interesse, de har, hvor er vores medbestemmelse som almindelige medarbejdere så i et eventuelt forløb med offentliggørelse? Skal vi gå og have i baghovedet,

at der i kommende serier (fiktive som dokumentariske) skal være skuespillere, som portrætterer os? Tilbage i tiden, hvor serien Rejseholdet kørte, var dette aktuelt – ligesom hensynet til de involverede (typisk familierne og de tiltalte) også dengang var til diskussion. Det blev diskuteret, hvorvidt det var acceptabelt at bruge sager, som endnu var ganske nye. Man benyttede kriminalsager, hvor de involverede stadig var i live og havde begivenhederne i frisk erindring.

Det sidste nye er nu, at "Ubådssagen" skal filmatiseres. Der har tilsyneladende allerede været adskillige projekter i støbeskeen omkring denne kriminalsag. Forlydender er, at der skal laves en reel serie med dette som emne. Produceret og optaget i Danmark, og i samarbejde med den leder, som havde ansvaret for efterforskningen.

Jeg har ét spørgsmål til dette projekt: Hvad er formålet?

En kvinde er slået ihjel under forfærdelige omstændigheder. Pressen har dækket alle aspekter, alle gyselige detaljer. Der har været live-rapportering fra restmøderne, kun de værste videoklip og billeder har været forbeholdt rettens aktører. Alle betydende aspekter er således blevet offentliggjort i det omfang, som har været nødvendigt.

Jeg har rigtig svært ved at se andre grunde end sensationslyst og økonomiske interesser til et sådant filmprojekt. Og nu er dansk politi så oven i købet indgået i et samarbejde omkring serien. Det må vel betragtes som et kommercielt projekt med bistand fra skattebetal-

te danske politifolk.

Jeg har ærligt talt problemer med at fastholde min integritet som efterforsker, hvis vi som myndighed indgår i projekter, hvor formålet ikke har en vis faglig karakter. Jeg føler, at mit arbejde misbruges. At resultaterne bliver benyttet til formål, som jeg ikke føler er etisk forenelige med vores funktion i samfundet.

Vi har en forpligtigelse til at informere om vores arbejde med den åbenhed, der skal til for at få et sobert omdømme i befolkningen. Folk skal kunne stole på os og kunne stole på den fortrolighed, som altid skal være en del af vores henvendelse. Det skal være åbenbart, at vi kun søger oplysninger til brug ved de undersøgelser, som vi er sat i verden for at foretage.

Og det er ærligt talt svært at få til at harmonere med den seneste tids udvikling. ■

# VÆRD AT VIDE

## VI GRATULERER

### 25 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

#### 1. DECEMBER 2018

Pa. Klaus Wallberg Andreasson,  
Københavns Politi

Ktfm./T. Kirsten Bjerring,  
Midt- og Vestjyllands Politi

#### 7. DECEMBER 2018

O.ass./T. Vivi Kathrine Johanne  
Dorthe Lyng, Grønlands Politi

### 25 ÅRS POLITIJUBILÆUM

#### 1. DECEMBER 2018

Pa. Kenneth Vestergaard,  
Midt- og Vestsjællands Politi

Pk. Ingrid Hauge Wøggsborg,  
Nordsjællands Politi

#### 15. DECEMBER 2018

Pa. Katrine Dueholm Andersen,  
Rigspolitiet

### 40 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

#### 3. DECEMBER 2018

Pa. Per Rygaard, Østjyllands  
Politi

### 40 ÅRS STATSJUBILÆUM

#### 1. DECEMBER

Sp.kons. Søren Hardrup,  
Rigspolitiet

### 50 ÅRS POLITI- OG STATSJUBILÆUM

#### 1. DECEMBER

Ktfm./T. Else Marie Schou  
Pedersen, Sydøstjyllands Politi

#### Korrektion:

I DANSK POLITI nr. 4/2018 skrev  
vi, at pa. Palle Døssing Lyngsø  
fra Københavns Politi kan fejre  
40 års statsjubilæum den 31.  
oktober 2018. Det er rettelig 50  
års statsjubilæum.

Vi beklager fejlen – og ønsker  
stort tillykke!

### VI GRATULERER DOMSTOLENE

### 25 ÅRS JUBILÆUM

#### 18. OKTOBER 2018

Ktfm./T. Hanne Lund Jensen,  
Retten i Kolding

### 40 ÅRS JUBILÆUM

#### 1. NOVEMBER 2018

Afdl.leder Jette Sørensen,  
Retten i Kolding



## FRA SPROGFORBUNDET

**Vi håber, vi med denne annonce får afdækket de mest påtrængende spørgsmål og svar og dermed hjælper såvel medlemmerne som os.**

**Spørgsmål:** Hvornår har Sprogforbundet åben?

**Svar:** Kontoret har åbent mandag til torsdag – fredag holder vi lukket.

Telefontid fra kl. 10.00 – 13.00.

Kontortid fra kl. 10.00 – 14.00.

**Spørgsmål:** Hvordan kan jeg indsætte penge på min konto i Sprogforbundet?

**Svar:** Du kan via netbank overføre til reg.nr. 0400 kontonr. 4015178367. HUSK som det første at påføre dit cpr.nr., og kun dit cpr.-nr., da det er dit medlems- og kontonummer.

Der kan også ske overførsel via din løn. Se hvordan på vores hjemmeside.

Der kan max. indsættes kr. 6.000 på din konto om måneden.

**Spørgsmål:** Hvor bor Politiets Sprogforbund?

**Svar:** Vi bor på H. C. Andersens Boulevard 38 3.th., 1553 København V. Telefonnummer er 4515 2088.

# Politipensionisternes Landsforening:

Efter overenskomstindgåelse gøres generelt status over den forgangne periode, om denne har indfriet forventningerne, og om der måtte være udestående problemer, der stadig mangler at blive løst.

For Politipensionisternes Landsforening må afvigte periode bedømmes at være forløbet tilfredsstillende, uden hængepartier til formærkelse af den nærmeste fremtid.

Vores nye CO10 organisationsamarbejde forløber tilfredsstillende – og i det arbejde trækker Politipensionisternes Landsforening i øvrigt en væsentlig del af læsset.

Et af vores pejlemærker er udviklingen i foreningens medlemstal. Af uomgængelige årsager vil der altid være en vis afgang i en pensionistorganisation, suppleret undertiden med udmeldelser og restancesletninger, men sædvanligvis balanceret ved tilgang.

Medlemstallet har nu passeret 2.500. En nettofremskud på omkring et par hundrede i de sidste par år, hvilket alt i alt må betegnes som tilfredsstillende. Som bekendt får vi vores medlemmer ved direkte indmeldelse. Alle var indtil pensioneringen medlem i Politiforbundet, men direkte overførsel af medlemskab er ikke mulig på grund af lovbestemmelser, der kræver individuel indmeldelse i en forening/organisation.

Det betyder så, at vi "mister" en del potentielle medlemmer, da mange ved pensioneringen afstår fra at fortsætte det faglige medlemskab hos os, selvom det ikke skorter på opfordringer fra såvel Politiforbundets som vores side.

Den månedlige pensionsoverførsel kommer automatisk, men vedligeholdelsen af pensionens værdi har et andet forløb. Denne "nutidsværdisikring" foregår gennem overenskomstfornyelsesaftaler mellem Staten og de forhandlingsberettigede tjenestemandsfagforeninger – hvor Politipensionisternes Landsforening så er "yderste" led, forstået på den måde at vi via vores "moderorganisation", Politiforbundet og CO 10 pensionistfællesskabet, kan fremføre vores ønsker i forbindelse med overenskomstfornyelser.

Uden garanti for (positivt) resultat i forhold til os, men fra begyndelsen af 90'erne i forrige århundrede har statspensionisterne ved overenskomstfornyelser fået en forholdsvis andel af den potentielt samlede lønfremgang til statens tjenestemænd tillagt pensionen.

Sådan har det fungeret i 25 år. Vores arvtagere har sørget for, at vores basisøkonomi stadig hænger sammen – godt hjulpet af en minimal inflation gennem en årrække.

Men selvfølgelig vokser træerne ikke ind i himlen, der er et problem, nemlig at pensionisterne ikke får andel i den fremgang, der ikke udmøntes som løn, men som for eksempel barselsorlov, lønrammeløft, m.m. Derved opstår/er opstået et såkaldt pensionsefterslæb. Indhentning/minimering af dette pensionsefterslæb er hele tiden i landsforeningens søgelys. Landsforeningens gennemslagskraft er proportional med antallet af medlemmer. Jo flere medlemmer i Landsforeningen desto større vægt vil dens synspunkter tillægges. Det er altså både for ens egen og fællesskabets skyld, at man bør videreføre sit faglige medlemskab i Politipensionisternes Landsforening - som sidegevinst vil man så yderligere få lejlighed til samvær med tidligere kolleger.



## Kreds 5

### Syd – og Sønderjylland Generalforsamling 2019

**Den 29. januar 2019 kl. 1300**

Politigården i Haderslev, Kantinen

Dagorden jfr. vedtægter.

Forslag skal være i formanden hænde senest 14 dage før.

Foreningen er vært ved et mindre traktement.

Tilmelding er nødvendig  
bentfrandsen@privat.dk senest  
den 21. Januar 2019.

*Bent Frandsen*  
*Kredsformand*

## POLITIETS SENIORKLUB KØBENHAVN

Indbyder hermed medlemmer  
m/familie og venner til

**BANKOSPIL onsdag den 14.  
november 2018 kl. 1900** på Valby  
politistation, Gl. Køge Landevej,  
2500 Valby.

Deltagelse kr. 90,00 for 3 plader.  
10,-kr. pr. ekstra plade.  
Øl/vand i pausen.

Tilmelding senest onsdag den 8.  
november 2018 til Hans Flügge på  
42527415 eller mail: flygge@gmail.  
com.

*P. k. v.*  
*Hans Agerbo Jensen, formand*

5%

## Få Danmarks absolut bedste studiekonto

### Studiekonto – ganske kort

- Du får 5 % i rente på de første 20.000 kr. - derefter 0,10 %
- Vælg en kassekredit på op til 50.000 kr. Du betaler kun 5 % i rente
- Visa/Dankort og MasterCard - med samme pinkode
- StudieOpsparing - som giver 0,50 % på HELE opsparingen
- Gebyrfri hverdag
- Behold dine fordele i op til 3 år efter endt studie
- Søg nemt og hurtigt via mobilen.

Download app'en Zapp og søg om en studiekonto.

Når du er medlem Politiforbundet, kan du få en studiekonto hos Lån & Spar. Med 5 % på kontoen kan du faktisk få penge ud af at have penge i banken - og hvis du skal bruge en kassekredit på op til 50.000 kr., er Lån & Spar blandt de billigste.

Der er meget mere. Se alle dine fordele på [studiekonto.dk](http://studiekonto.dk). Ellers send en mail til [politi@lsb.dk](mailto:politi@lsb.dk) eller ring på 3378 1966 og book et møde.



For at få Danmarks bedste studiekonto, skal du samle hele din privatøkonomi hos os og være medlem af Politiforbundet. Du får studiekontoen på baggrund af en almindelig kreditvurdering. Du kan have studiekontoen i op til 3 år efter endt uddannelse. Hvis du bruger hele din kassekredit på 50.000 kr., vil det koste dig 625 kr. i omkostninger efter tre måneder. Stiftelsesomkostninger 0 kr., debitorrente (variabel) 5,09 %, ÅOP 5,1 %. Efter tre måneder skylder du 50.625 kr. Kreditten er gældende indtil videre og uden faste afdrag. Alle rentesatser er variable og gældende 1. januar 2018.

Lån & spar

din personlige bank



# TAG PÅ BADEFERIE I BILLUND



**Politiforbundet** er i den heldige situation, at vi nu også kan tilbyde Lalandia Billund til vores medlemmer.

I forvejen har vi en feriebolig til udlejning i Lalandia Rødby. Billund kan bookes efter samme princip – altså uden lodtrækning, men efter først-til-mølle-princippet via Bookhus, der kan findes under Ferieboliger på [www.politiforbundet.dk](http://www.politiforbundet.dk).

Lalandia Billund indgår i Politiforbundets feriebolig-udvalg fra årsskiftet.

**God fornøjelse – og husk nu badetøjet.**

Fotos: Lalandia



## DANSK POLITI

Udgives af Politiforbundet

### Forside

Foto: Chili Foto

### Redaktion

Nicolai Scharling, chefredaktør  
Karina N. Bjørnholdt, journalist  
Benedicte Rasmussen,  
journalistpraktikant

**Ansvarlig i henhold  
til Medieansvarsloven**  
Claus Oxfeldt

### Layout

Gregorius DesignThinking  
Tryk Stibo

Bladet udkommer 6 gange årligt.

**Oplag** 15.000 stk.

**ISSN** 0905-7498

Medlem af Dansk Fagpresse

Næste materialedeadline:

15. november 2018

### Redaktion og ekspedition

H.C. Andersens Boulevard 38,  
1553 København V  
Telefon: 33 45 59 00  
E-mail: [blad@politiforbundet.dk](mailto:blad@politiforbundet.dk)  
[www.politiforbundet.dk](http://www.politiforbundet.dk)  
[www.dansk-politi.dk](http://www.dansk-politi.dk)

### Indlæg til DANSK POLITI

Skriv et kort indslag til Debatten og husk portrætfoto af dig selv.

Indlæg modtages kun  
pr. e-mail på adressen:  
[blad@politiforbundet.dk](mailto:blad@politiforbundet.dk)

Undgå forkortelser.

Medsend gerne fotos – digitale billeder skal være i tiff eller jpg-format.

Anfør venligst stilling, navn og tjenestested.

Godkendte indlæg redigeres i det omfang, det er nødvendigt for redaktionen. Men forfatteren vil få besked derom.

# DANSK POLITI

Meget mere end et fagblad

**Fagblad**

**Facebook**

**Twitter**

**[www.dansk-politi.dk](http://www.dansk-politi.dk)**

*I dit fagblad går vi i dybden med historierne. Her får du perspektiv, overraskelser, og her kæler vi for detaljerne. Men fagbladet DANSK POLITI er meget mere end det. På Facebook og på Twitter samler vi løbende op på emner af politifaglig relevans. Og på dansk-politi.dk bringer vi egne historier, som har brug for at komme ud lige nu, og ikke først til bladets deadline.*

*Fælles for det hele er, at vi på redaktionen har politiets vilkår i fokus.*

**Følg os på Facebook: Fagbladet dansk politi**

**Twitter: @danskpoliti**